

G A Z E T A

KORRESPONDENTA

WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO

Z WARSZAWY DNIA 20GO LUTEGO ROKU 1810 we WTOREK.

Szczupłość miejsca niedozwołała nam umieścić w przeszłej Gazecie naszej, następującego przysłanego artykułu z Biały względem obrządku wykonany przyjsłgi na wierność N. Panu; kładzemy go więc teraz. —

z Biały dnia 1 Lutego.

Przyszedł nakoniec moment, w którym mieżkanieczniemi Polkciey. po tylu różnie doświadczanego losu odmianach, stanął na stopniu swojego przeznaczenia. Dzień 28 Stycznia, był ogłoszony na złożenie w Powiecie Białkim, przyjsłgi wierności dla Nayaśniejszego Fryderyka Augusta, Króla Sakskiego, Xięcia Warszawskiego. — Obywatele z tym większym uczuciem radości przyjęli tę nowinę, im podobnie razem z kraiem ulubionej swojej Konstytucyi dla tego panującego domu zrobionej, mniej tak szczęśliwego dla siebie wypadku spodziewać się mogli. Zgromadzone wsiadł do Obrad przeznaczony Członki Administracyi, wszyscy Powiatowi Urzędnicy, Oficerowie i Oywatele wysłali Deputacyą do JW. *Grzymcały*, Kommissarza Rządowego, z oznajmieniem: że gdy pragnienia ich połączenia się z Xięciem Warszawskim skutkiem uwięzione zosiły, poświęcenie siebie woli Nayaśniejszego Pana, i hołd wierności chęć uoczyć się zażyć przysięgą. Zaszczycił przytomnością swoją zgromadzenie Obywatelskie JW. *Grzymcały*, Kommissarz nadzwyczajny Rządowy, Kawaler Orderu S. Stanisława, i wolę Rządu temi objawił słowy:

Szanowna Publiczności!

» W trzecim już Powiecie powołany wola JW W. Ministrów, mam honor Urzędników publicznych Administracyi, szanownym przysięgi wziętem, do krajowych dla własnego

Króla Nayaśniejszego Fryderyka Augusta, Pana moiego Miłostiwego, zbliżyć obowiązków. Potrzebowałem właśnie poprzedzającymi powinnościami oswajać się z tą, która mi dziś do wykonania przychodzi. — Powiat albowiem Białki jeden z tych, co i obca okiećć na gruncie Narodowym, z wywrotom gniazdowych nazwilk utworzyła, pokazując szanowną część Polki, z wielkich ulonów ziemi Chełmskiej, Powiatu Krasnolawskiego, i części Litewskiego Podlasia ulepioną. Zwodnictwem, którym przemoc zagłuszając krzyk publiczny, i własną zgrzyotę, dawną odbierała, a nową nadawała nam postać; z całą omamień swoich szuka nie przeszkodziła, aby się i w tych inneni nazwilkami upstrzonych oddziałach, Polak z Polakiem nie złączył. Zwierzchnia zaś Opatrzność i geniusz Wskrzesiciela Narodów, wynagrodziły nam poniżenie dawnych oczak narodu Polkciey; bo temu samemu ukochanemu berłu, które całą kiedyś władała Polką; porozrzucone powraca części. Czas, co go cnoty i świętina przodków naszych waleczność do chlubnych dla niemi Polaka wzwyczały pamiętek, churzył się na nieistne zdarzenia, nieczynność, niezgodę i zepsucie nasze na wierzch wydobywające. Ten sam czas sprawiedliwy i surowy całego potrzebował wiekz, aby tę już nieprzyjemną dla siebie obalsi budowę. — Obalili ją; — ale W szlachetnego opatrzność dwakroć łaskawym na nas spojrziała okiem, a Urzędnicel świata kilka dobroczynnemi w Tyłzy i w Wiedniu słowami pozwolił i kazał obalonym na nogach sianec.

» Szanowna Publiczności! niech nas jednak ta podchlebna dla nas współczesnych świadków nie upaja trucizna, a świeży obraz łanu prze-

słego i terazniejszego, w miejscu przesadzających się pochwał, niechaj poważną wzbudzą w nas uwagę. — Jak iest rzeczą przyjemną w obec szanowney Publiczności, której ogólne i szczególne poświęcenia się są wiadome, ipokojny czytać rachunek i cnot narodowych, których nam żadna szuka nie wydarła, i wad przemieniających, z któremi nas ośwoić chciano! — Oczyrzna uradowana powracającemi na łono swoje dziećmi, wkłada grubą załogę na czas przeszły; ma ona natężone oczy na ten widomy wzor, iakie Xięstwo Warszawskie w dawnych i nowo przyłączonych Prowincjach do powszechnego uwielbienia całej Europy zbliża: a zatem nie pamięta ta dobra matka, i jeżeli kto pomyłkami albo uchybieniami serce iey dawniej zakrwawił. — Niepytając się o dawnych cnotach, przestaniemy na terazniejszych. Gdyby przodkowie nasi z mieszkania duchów wpośród nas stanęli, nie wyparliby się potomków swoich, a w nacisku załug i załuzonych, nie poznaliby winy i winowayców.

» Król mądry i sprawiedliwy, którego nam Opatrzność i wola wysokiego Sprzymierzenia dały, właśnie przygotowane ma serce swoje o wszystkich ogólne i każdego szczególne dobro równą zachowywać troskliwość. — Daleki od wyobrażenia, aby kto nie będąc wiernym Narodowi, mógł się wierzyć Królowi lub nawzajem wydawać, w powinnościach Narodowych szuka przybyłego poddanego, a w wierności dla tronu prawego i kochającego swój naród Obywatela. Już nazawsze niknie ta wyklęta nieszczęściami naszymi poczwarą, iż obywatel powołany do dopełnienia przepisanych łobie obowiązków, albo ie sam sobie chciał przepisywać, albo się odważał zlekkać przyjęte. — Potrzeby publiczne stały się potrzebami tronu, a bogactwa i dostojność Państwa, szukają źródła swego w szczytach i obfitości narodu. — Nikt z łasiadów naszych nie może mieć śmieszniejszego wrażenia, że my kiedykolwiek wierzyć będziemy, iż oni nam lepiej życzyć mogą iak Król własny. — Jego wola i iego zamiary postanawiać będą ducha narodowego; a rodacy jedni z orężem wręku, drudzy z osobitą użytecznością w urzędach, do służenia własney oyczyźnie powołani, właśnie w Królu i iego urzędzeniach oycza swojeigo i oyczyznę razem widzieć będą. — Ofiary i osobiste utraty, które interes oyczyzny ponosić każe, nie nadadzą nikomu osobney załugi u Króla, a osobney w narodzie. Jak obom

równie użyteczne bydź powinny, tak się obom podobać muszą.

» Szanowna Publiczności! W roku niedawno kończonym ogólny ruch narodu pokazał, że są prawi Polacy, i że umieją dogadzać dobru publicznemu. Przewyższająca zdatność, która w tym sławym ginie momencie, kiedy nią kto miał zdatnego poniża, niezaszła daley, iak prosta i łacowa cnota spokojnego obywatela. Żadna zaś udatność patryotyczna nie potrafiła pokryć tego niedostatku, który uchylanie się od ogólnych powinności wykazywało. O iakże się więc w narodzie tak cnotliwym i tak daleko zajętym rzeteląm duchem publicznym, obywatela szacunkiem i widomą przyjaźnią, na umocnienie trwałego iedności węzła, połączyć nie maia! Kto tu teraz możnego podłym podszeptem naprowadzać może, aby nie przestając na powiększających się szczęściu i zaszczytach narodowych, jeszcze oddzielnie koto swoiey osobistej wielkości pracował? kiedy każdy możny widomym poświęcenia się dowodem okazał, że całą swoje, nawet przez podchlebców tylko utworzoną wielkość, ochocho wcielił do narodowej, i że z tym mu iest naylepiey. — Kto nawzajem nie zwiększa powszechnego szacunku możnym i dobrym razem obywatelom, należącemu przez to samo, że większy posiadają majątek, kiedy ta rzetelna ich własność z iedney ręki w ogół towprowadza, na co się wielu szczególnie składać musi? — Ale niemniej dla tego w morzu cnot publicznych okazuje się gorliwość równa i tych, co szczupły posiadają majątek, choć iuż mnieyszają kłakającą cząstkę na oltarzu oyczyzny.

» Jeżeli się zaś kiedy możny chępliwie będzie, że w ele uczynił, na to szczupłych własności rodak wielbiącym uprzemości głosem przemowi do niego: — A ia uczynilem wszystko co mogłem. — Kto nakoniec, przez uroioną przesalaną zdatność ośmieli się chępliwą pogardą zamuć tych, których sam za takowych nie osądził, kiedy publiczna approbacya okryła urzędnika tą naypiękniejszą użyteczności cechą, iż dobro oyczyzny dla tego mu iest ufnie powierzone, że obok średnich i skromnych za rozumem zalet, widome i niczym nieprzerwane cnotliwego życia publicznego i domowego pozylał świadectwo? — Ten zaś szanowny także z nauki i sił rozumu obywatel, iuż łatwieyszają ma przed sobą do służby krajowey drogę, bo mu się tylko zostaje powinność udowodnić, że prawością i surowością prawidła tak gorliwie dobru publicznemu służyć będą.

dzie, jak się pracowicie nasytami obszernymi wiadomościami usposobić do niej potrafił.

» Szanowna Publiczności! Dekret Najjaśniejszego Króla Pana moiego Miłościwego w *Paryżu* datowany, który wcielenie nas do Ojcowkiego rządu dziś ogłaszać będzie, z największym ukontentowaniem w obywatelskie ręce szanowney Administracyi tutejszego Powiatu składać będą. Wszystkie uczucia piękności cnót narodowych obejmują serca nasze patrząc na to, co się ku zaszczytowi i sławie Polaka w tym miejscu aż do łanych przybliża oczów.

» Na całym obwodzie Powiatu Bialskiego widzimy dwa półki konne, koszem i siaraniem młodych dowódców Adama *Potockiego* i *Ryszczewskiego*, mimo rozmaite lokalnego przechodu zawady, do pięknego i już dopełnionego przyprowadzone składu. Młodzi i dobrym wychowaniem do wszelkich przyjemności wykwiatnego nawet życia usposobieni Pułkownicy, z pozyskaną przysiażnią szanownych swoich towarzyszyw przesadzają się szlachetnym emulacyi zapalem, w krupulatney między żołnierzem i obywatelem sprawiedliwości. Widomy zaś szacunek obywatelów, iakiego te pułki doświadczają, jest najpiękniejszą oznaką czci publiczney, która za mężnym, ale własność mieszkańców ziemi cenić umiającym, postępuje żołnierzem.

» Oto z drugiej strony w szanownym składzie zgromadzoney Publiczności widzę wszystkich przytomnych Prezesów Administracyi *Bialskiej*. W tym niewyczerpanym źródle sposobnych i poświęcających się Urzędników jest obecna prawda, todziennym doświadczeniem poparta, że Opatrzność skrzydłami opieki swojej ochraniała tę drogą świątłych *Polaków* zawiązkę, która się w ten czas dopiero na jaw okazała, gdy oney dobro własnego kraiu potrzebuje. Zagaiłeś pierwse najtrudniejszy odradzającego się Powiatu usiłowania *JO. Xiążę Sapieho*. Mądrość i nauka dawno cię swoim zrobiły niewolnikiem. Ofobiste względy Zbawcy naszego otaczają cię powłócznym szacunkiem; a pierwse prawie pogruzach *Słowiańskich* osad nad przeszłym siaraniem Ojczyzny bolateś, aniżeli się z samą Ojczyzną na gruncie swoich oyców poznałeś. Pozykaleś w przyjemne towarzystwo trudów swoich *Alexego Wężyka*, który z godnością urzędu, potym iako Prezes, twoie zasiadł miejsce. A tu szanowny Obywatelu i dzisiejszy Sędzio Pokoiu, złoży skromność na łonie niepodchlebney prawdy, uroń lżę rze-

telnego ukontentowania, iakie zaufanie w spółobywatelów twoich, i użyteczne potomki sercu *Polaka* sędziwego sprawiacz noga. Już trzeci raz oczy moje nasycał twoim potomkiem, a zawsze godnym i zdolnym służyć swojej Ojczyźnie.

» Zakreślasz ten niewyczerpany Prezesów tutejszey Administracyi wybor *JW. Jasiński*, czynny i gorliwy Administracyi tutejszey Prezesie. Wzywam cię z chlubą powołania moiego, do zaręczenia przysięgą wierności Najjaśniejszemu Panu, który dla Ojczyzny niezaprzeczone ciągle dajesz dowody. — Jak z widomą rezkoszą patrzeć będę, że ten sam węzeł publicznych obowiązków przechodzić będzie z rąk twoich do *JW. Peczkowskiego* Vice-Prezesa, powszechnie od obywatelów kochanego, oraz całego składu szanowney Administracyi, która i w ogóle i szczególe każdego z powołanych, widomym dowodzi wzorem, że ią sam tylko cel dobra publicznego na miejscu urzędowania poprowadził.

» Po zakończoney tej mowie *JW. Jasiński*, Prezes Administracyi, odpowiedział w ten sposób:

JW. Reprzentancie Rządowy!

» Obchodzić się mający dziś w Świątyni religijny obrządek, którego mamy być świadkami, — obrządek podziękowania Panu Zastępów za odzyskany byt polityczny, połączenie się z znikomą częścią nasyłych w spółbraci składających Xięstwo *Warszawskie*, i oddanie panowaniu Najjaśniejszego *Frederyka Augusta*, dobrego, sprawiedliwego, pełnego cnót, i naszym dawniej wyborem pożądanego Monarchy, ileż w sercach naszych tkliwego wzbudzać nie powinien uczucia? ileż w duszy prawego *Polaka* czynić nie ma nadziei? Jeżeli polityczny ten wypadek w umyśle porównywać siefunkci umiającym i znającym prawdziwą ich cenę, z tego samego jest pożądanym i wielkim, że nas wyprowadza z nicości i zwraca do bytu i wykazania charakteru narodowego, a przeto na długi szereg cierpień naszych i poniżenia weselną zapuszcza zaskonę; więcey on ielżce dla nas mieć powinien powabów, bo wieńczy okazane dowodami poświęcenia się nasze, nadgrada nasze zapał, naszą gorliwość, i do miłego zbliża widoku zgotowanej dla nas szczęśliwey przyszłości. Serca nasze do ukochanej Ojczyzny zawsze skierowane, porużone tkliwym tym wrażeniem, zwracając uwagę naszą ku sprawcy szczęścia obecnego, śmieją mu zaręczać tę

działami narodu naszego niezaprzeczoną prawdę, że *Polak* w rękach cnot swoich, wśród nawet pomyślności, wśród upoienienia się szczęściem, zwykle i wdzięczność liczy, i świętą ją zachowuje, a w tak właściwym duszy uczuciu, któż z nas wielbiciel nie będzie prawdziwą wielkość *NAPOLÉONA*? który niewidzianym w innych bohaterach wzorem, na łonie nawet zwycięstw, dał zadiwiający umiarkowania przykład i ludzkości względem ucięty, sam kres naczała wstawiając go czynom, wstrzymując byltre zwyciężskich swych rot zapędy, by podał rękę w gruzach zagrzebanemu ludowi, przywrócił go do życia politycznego, ożywił duchem wrodzonego mu meztwa, a na dopełnienie jego szczęścia, oddał berło życzeniem jego tak dawno wybranemu.

„Dzięki wam niech będą na zawsze mężni kraiu tego obrońcy, waleczni nasi współrodacy! waszym to usiłowaniam wiastem tej części ziemi *Po'ak* wszystkie tkliwe uczucia, iakich doświadcza, ilekroć razy chlubałym narodu swego nazwie się imieniem, ilekroć usługi swoje, majątek i życie własney iuz poświęca Ojczyźnie.

„Tobie *J.W. Grzymała*, delegowany Rządowy Reprezentancie i nadzwyczajny Kommissarz, Mężu znakomitych zasług i wielkanej służnie w powszechności sławy, Rząd krajowy powierzył tę zażyczytą władzę wskazania nam uroczystości niniejszego świętego połączenia nas z Xięstwem *Warszawskim*. Przed tobą w imieniu Rządu zesłany wykonać mamy uroczystą przysięgę Najjaśniejszemu *Frederykowi Augustowi*, Królowi *Saskiemu*, Xięciu *Warszawskiemu*, Panu *Nasze*mu Miłościwemu, która przynosi najożydalszy skutek usiłowaniam naszym, równie iak *Rdyce* wynurzenia bez przymusu uczuciów jednolitynych dla tego pożądanego *Monarchy* *Naszego*. Odbierz ją więc, wraz z *lrcami* *naszemi*, i złoż u *Troju*, którego one iuz tak dawno są własnością, i któremu wierność, posłuszeństwo i gotowość obrony równie iak *Ojczyźnie* *naszej*, całą możliwością i chęcią zareczamy.

Rozkazał potym *J.W. Kommissarz* Rządowy czytać Dekret Królewski welelający *Powiat Białski* do Xięstwa *Warszawskiego*, po którego przeczytaniu wezwał *J.W. Prezes* *Administracyi* do wykonania przysięgi dla *Najjaśniejszego Frederyka Augusta*, Króla *Saskiego*, Xięcia *Warszawskiego*, po której

J.W. Prezes odbierał kolejno przysięgi od *Urzedników* *Administracyi*, *Kancellaryi* *Powiatowej*, *Akademi* i *wszystkich* *Obywateli* *publicznej* *zaiętych* *usług*.

Stała iuz gotowa na obszernym pałacu Rządowego dziedzińcu woykowa parada z pulku *rag*, iazy złożona. *Młodz* ochocza, dobrze przybrana, w obrotach żołnierskich dosk nale wyćwiczona, przez *W.N. Szefa* *Ruciewskiego* i *Kapitana* *Mackiewicza* prowadzona, zadziwiła publiczność, która z ukontentowaniem patrząc, widziła się bydz nadgrodzoną w swych kosztach tak przyjemnym widokiem, a postać tych rycerzy zdawała się przepowiadać przyszłą sławę, i bezpieczeństwo narodu. — Z tą paradą połączeni wszyscy licznie zgromadzeni *Obywatele*, udali się do kościoła farnego, w którym *W. J.X. Paliszewski*, *Infułat* *Kodeński*, śpiewanym nabożeństwem przewodniczył w modłach swoich licznie zgromadzonemu ludowi do *Boga* za szczęście połączenia z resztą swych braci pod berło dawno u *ragajnego* *Monarchy*. — *Kazanie* przy tym nabożeństwie przez *X. Zypowskiego* *Bazyliana* *miast*, wyjątkami z *Pisma* *Sgo* przytoczonymi wparte, dowodziło gruntownie, że szczęście ludów na wierności i posłuszeństwie dla swego *Monarchy*, a wierność i posłuszeństwo na przywiązaniu gruntu do się; że *Monarcha* *szanujący* *religię* *jest* *dobrodziejstwem* *nieba* *dla* *ulczęsliwienia* *narodu* *zesłanym*. — *Obrazek* *tey* *religii* *zakończony* *został* *śpiewaniem* *Te* *Deum* *i* *modlitwą* *za* *przedłużenie* *wieku* *nowego* *naszego* *Monarchy*.

Po odbytym nabożeństwie udali się wszyscy na przygotowane śniadanie do domu *J.W. Pęczk* *wsk* *ego* *Vice-Prezesa* *Administracyi*. *Obłitość* *wszystkiego*, *urzemiosć* *g* *spodarza*, *była* *dotatkim* *do* *tey* *radości*, *którą* *przygotowane* *serce* *każdego* *rozweseleniem* *się* *z* *odmiany* *swoiego* *bytu* *ochotnie* *przyjmowało*.

Nastąpił potym u *J.W. Jasińskiego* *Prezesa* *wspaniały* *obiad* *dla* *wszystkich* *przytomnych* *urzedników* *grona* *officerów* *i* *obywateli*, *na* *którym* *spełniane* *zdrowia* *przy* *huku* *moździerzy* *tych* *wszystkich*, *co* *sprawcami* *oswobodzenia* *i* *szczęścia* *narodu* *będąc*, *na* *wdzięczność* *i* *wspomnienie* *zasług* *ią*, *radości* *powłeczney* *stałą* *się* *pi* *budką*. — *Miasto* *rzęsiłym* *światłem* *oz* *lobione* *przy* *wystawionych* *w* *wielu* *mie* *scach* *transparent* *h* *do* *godności* *dnia* *tego* *stosujących* *się*, *było* *dowodem* *powłeczney* *ukontentowania*,

a ta, nieomyślną przyszłego krajowego szczęścia wroźbą. — Du howieństwo Łacińko-Greckie do swobód krajowych przywiązane, dało dowód, że należy do powszechnej radości, bo chciało okazałym obchodem uczcić pamiętkę szczęśliwej kraiu przemiany, i w dniu 31 wczym w kościele XX. Bazylianów uroczyste odprawiło nabożeństwo, na które JWżay Grzymala z składem całej Administracyi Powiatowej zaproszeni byli. Spiewał mszą z zwyczajną obrządku tego okazalnością, W. JX. Mikołaj Kozakiewicz, Proboszcz i Dziekan Międzyrzecki, a stosownie do tej koliczności, i dobrze ułożoną mową JX. Gurski Sekretarz byłszego Konsytorza Brzeskiego, przypominając szczęśliwe w kraiu panowania domu naszego Monarchy dzieje, nieochybne pomysłności przyszłej zakładał nadzieje.

W tyle razy wymuszonych na umyśle naszym przysięgach pierwszy raz usła ludzkie zgodziły się z sercem, dowód niezaprzeczony dla Monarchy wierności. Każdy powracał z radością i tym przekonaniem, że odtąd narzucona gwałtem nikomu przysięga, ani duży jego usiłować, ani Majestata Stworcy więcej obrażać nie będzie.

z Paryża dnia 30 Stycznia.

Pan Castellaizer, były Minister Sardyński, odebrał upoważnienie od Cesarza noszenia wielkiej ozdoby Królewskiego Bawarskiego orderu lwa

Hrabia Treillard Radca i Minister Stanu, mieć będzie dnia 1go Lutego mowę z powodu rozpoczęcia sejsyi ciała prawodawczego na rok 1810. Poda on na teyże sejsyi pierwszy projekt do prawa kodexu kryminalnego.

— Dnia 1 Lutego — Cesarz w towarzysztwie Wielkiego Marszałka pałacowego Xięcia Frólou oglądał wczoraj kanał Ourcq roboty w stronie północney Paryża, rynek Jakobinów &c. Dziś zrana zwiedził rozmaite roboty w Paryżu.

Okrety Angielskie *la Fortune* mający 260 beczek ładunku, i 18 ludzi; *la Lusitania* 250 beczek ładunku i 16 ludzi; *le Creole* 300 beczek i 28 ludzi; wszystkie trzy ładowne towarami osadniczymi. udać się do Anglii nad brzegami Irlandyi schwywane zolaty przez bryg Cesarzki *le Géne*, będący pod dowództwem Porucznika okrętowego *Degrave*.

Tenże sam bryg schwytał galiotę wojenną *Haddock*, pod dowództwem Porucznika *Edwards*, wiozącą listy rządu z Jamaiki do Londynu. Ta galiota została spaloną.

Fregaty Cesarzkie *la Renommée*, i *la Clorinde*, które z Francyi wypłynęły dnia 15go Listopada, zawinęły do Antilli, i stanęły w Brest dnia 23 b. m. Opanowały niedaleko Antiques, po żwawey bitwie, fregatę Angielską *la Junon*. Inne ich zdobycze w odprawionej żegludze są następujące: bryg *Saint Joseph* mający 160 beczek wina i wódki, z *Malaga* do *la Havany* płynący, i okręty, których nazwiska są następujące: *La Nancy* mający 260 beczek ładunku i 22 ludzi ładowny suchymi towarami przeznaczonemi do Grenady. *La Louisa Cecilia* mający 170 beczek, ładowny towarami osadniczymi do Cadix. *La Phenix* mający 200 beczek, ładowny żywnością, i przeznaczony do Lizbony. *Ariel* mający 18 dział i 48 ludzi, ładowny suchymi towarami, ocenionemi milion pięćset tysięcy franków, przeznaczony do Providencia. *Le Came* mający 150 beczek, 15 ludzi, ładowny stokiszem, przeznaczony do Saint Vincent. *Ours* mający 14 dział i 22 ludzi, ładowny towarami osadniczymi przeznaczonemi do Londynu. *Le Hope* mający 22 ludzi, i 250 beczek, ładowny towarami suchymi przeznaczonemi do Tabago.

— Dnia 3. — Senat zgromadził się dnia 30go przeszłego miesiąca pod prezydencyą Xięcia Arcy Kanclerza, w celu wysłuchania projektu do uchwały Senatu względem uposażenia korony, podanego przez Hrabów *Regnaud de Saint Jean d'Angely* i *Treillard*, którego Hrabia *Regnaud de Saint Jean d'Angely* w mianey mowie wywodził p. budki; po wysłuchaniu onych, Senat odebrał projekt pod rozwegę kommisyi która na ten koniec zdała rapport dnia 30 przeszłego miesiąca przez Hrabiego *Dominiers*. Senat wysłuchawszy go, rozmyślał nad projektem uchwały Senatu, który przyjął. Umieszczamy tu następującą treść tej mowy.

„Po co prawo cywilne postanowiło dla wszystkich Francuzów, mówi mówca, prawo polityczne powinno postanowić dla wspaniałey familii, powołaney do tronu życzeniem wszystkich Francuzów.

„Prawo to, które wam przynosimy jest iż tak rzekę, kodexem dynastyi Cesarzkiej.

„Jey wspaniały naczelnik chce ją ugruntować, równie iak Monarchią swoią na konfliktach i prawach, oraz na chwale i potędze.

„Do tronu i Monarchy należą posiadłości, których ieszcze prawo nie potwierdziło.

„Zdobycze lub traktaty od kilku lat oddały w ręce Cesarza niezmierne posiadłości oraz nowe bogactwa należące do korony i królu, których trzeba oznaczyć użycie i przeznaczenie.

„Porządek, nieodstępny towarzysz okazałości domu Cesarzkiego, który zabezpiecza blask jego dworu, i który dobroci jego dostarcza sposobów litania się dobroczynnym i szlachetnym, porządek dał sposobność Cesarzowi, uczynić nabytki, których połączenie, tworzy posiadłość już znaczną.

„Rozdzielić te trzy gatunki własności, utworzyć dla każdej prawodawstwo, i administracyą, jest wielką myślą godną geniuszu Cesarza.

„Uchwała Senatu, którą WCPanom przeczytano, obeymuje iey skutki. Stanowi ona posiadłości korony, utwarza posiadłości nadzwyczajne, upoważnia posiadłości prywatne, uchwała dochody dla Cesarzowych, zapewnia los Xiążąt z rodziny Cesarzkiej.

Potym pomieniony mówca następnie wyłuszcza pobudki tych wielkich podziałów.

Pracnią już około ozdobienia pokoiów dla nowej Cesarzowej; tworzą oraz dwór dla niej.

Baron *Just* ziechał w przeszły poniedziałek z *Drezna* do tutejszey stolicy, i Baron *Senst-Pilsach* sposobi się teraz do podróży do *Drezna*.

z Bordeaux dnia 28 Stycznia.

Prezydent miasta tutejszego w piśmie publicznym zalecił, ażeby młodzież iakiegobądź stanu, kunsztu, nawet i chorowita, która się urodziła od dnia 1go Stycznia 1791 aż do 31 Grudnia tego roku, iako należąca do konskrypcyi 1811 roku, stawiała się bez zwłoki, wratuszu gdzie ma być zapisaną.

z Bajonny dnia 26 Stycznia.

Podług wiadomości któreśmy dziś z *Madrytu* odebrali, wojsko pod dowództwem Króla Jmci ciągnie spiesznie ku *Andaluzyi*. W czasie gdy goniec odieżdżał, główna kwatery znajdowała się w *Karolinie*, na granicach tej prowincyi o mil 20 od *Cordous*. Już wojsko przeszło wszystkie niewozy *la Sierra Morena*. Spodziewamy się niezwłocznego poddania całej *Andaluzyi*.

General *Suchet* ciągnie do *Walencyi*. Zapewniają, iż deputacya z tego miasta wysłaną zosiła do Króla, z oświadczeniem podległości.

Za rzecz pewną twierdzą, że wojsko Marszałka *Augereau*, Xięcia *Castiglione*, złączyło się z załogą w *Barcellona*. Spodziewamy się niezwłocznego uspokojenia całej *Katalonii*.

General *Bonnet* ciągnie ku *Gixon*.

Od dnia 22 b.m. *Bajonna* podobna jest do niezmiernych koszar, napełnionych rozmaitego rodzaju wojskiem, należącym do 8go korpusu, którego przeyscie skończy się dnia 30 b.m. Mieyscem zebrania się dywizyi składających ten korpus jest *Logroño*, ikąd pociągną do *Walencyi*. Xiążę *Abrantes*, który jest wodzem naczelnym, codzień jest spodziewany, równie iak Xiążę *Neufchatelski*, Major generalny wojska.

Wyszły rozkazy, ażeby przygotowano żywność dla Cesarza z *Bajonny* do *Vittoria*. Wszystkie konie Cesarzkiej poprowadzą jutro do tego ostatniego miasta.

— *Dnia 27* — Prezydent nasz ogłosił dziś zrana, iż mieszkańcy dostaną na kwaterek dwa lub trzy razy tyle żołnierzy co zwyczajnie.

Dziś w południe przybyło 4.000 ludzi, jutro ma przybyć do 10.000; wojska, te należą do 8go korpusu Xięcia *Abrantes*.

Niedawno banda rokoszanców w *Taffailla Navarre* wynosząca 1000 ludzi, między którymi znajdowało się 300 jazdy, uderzyła na 200 *Francuzów*, między którymi znajdowali się słabi, którzy niedawno ze szpitala wyszli: trwała bitwa przez 4 godziny, rokoszanie przynaglenni byli do ucieczki; zabraliśmy 20 w niewolę, i kilka koni zdobyliśmy.

z Madrytu dnia 12 Stycznia.

Dowiadujemy się, iż wojsko jest w wielkim marszu, i że w tej chwili przechodzi przez *Sierra Morena*, dążąc do *Sewilli*.

— *Dnia 13.* — Nieprzytomność Króla bynajmniej nienadwerężyła spokojności iakiej tutejsza stolica od dawnego czasu używa. Prawie codzień przychodzą wiadomości z głównej kwatery Króla Jegomości, który się w *Almagro* znajduje w prowincyi *la Manche*. Oczekujemy, pełni dobrych nadziei, wypadku obrotów iakie rozmaite korpusy wojska *Francuzkiego* w tych stronach czynią, a które do ważnych działań zmierzają.

Drogi z *Madrytu* do *Bajonny* stają się bezpiecznemi, i wkrótce można będzie bez żadnej straży przejeżdżać. Gońcy bardzo mało teraz spóźnienia doznają.

— Dnia 19. — Główna kwatera Królewka przemieściła się z *Almagro* do *Santa Cruz*, które jest o dwie mile od zaczącia gór *Sierra Morena*. Zbiegi opuszczający wojska buntownicze tam przebywali.

Różne są zdania względem tego co się dzieje w *Sewilli*, i w prowincjach okolicznych. Doniesienia sprzeczne ztamtąd nadchodzą, lecz przynajmniej zgadzają się względem zupełnego poniżenia Junty, względem niezgod i jakie ją dręczą, i względem postrachu jakim jest przejęte polpolestwo, gdy się dowiedziało, że ten któremu się oprzeć nie można, wkrótce do *Hiszpanii* przybędzie.

Jeszcze przed wyjazdem swoim, Król wysłał naprzeciw Cesarza deputacją złożoną z Xięcia *Campo-Alleuge* Ministra interesów zagranicznych, i Margrabiego *Branciforte*, ozdobionego wielkim orderem Królewskim *Hiszpańskim*.

Pan *Caulincourt*, brat Wielkiego Koniuszego, świeżo na stopień Generała dywizyi wyniesiony, dla ciężkiej słabości tu pozostał, gdy zaś od kilku dni zdrowszym się uczuł, wyjechał do *Paryża*. Król zlecił mu, aby znaczną liczbę sztandarów zawiozł Cesarzowi, które zdobył na nieprzyjacielu w czasie rozmaitych stoczonych bitew.

Generał *Caulincourt* od niedawnego czasu otrzymał nominacją na dowódcę iazdy w osnym korpusie wojska, któremu Xięże *Arbrant's* naczelnie dowodzi.

z Madridejos dnia 11 Stycznia.

Król Jmć wyjechał stąd w celu udania się naprzód ku *Mora*, gdzie krótko zabawił, zalecił proboszczowi, aby pewną sumę pieniędzy między ubogich rozdał, którą mu dać kazał. Inny duchowny w tym mieście zamieszkały, gdzie z dobrych swoich postępów słynie, nazwiskiem *D. Francisco de la Cuerda*, były Biskup w *Puerto Rico*, otrzymał ozdobę orderu Królewskiego *Hiszpańskiego*.

z Almagro dnia 14 Stycznia.

Król wydał tu następujący wyrok: Zważywszy, iż nieprzyjaciele szczęśliwości *Hiszpanii* od czasu jak stracili nadzieję, aby ojęciem co zdziałać mogli, udali się do wiarotomnych zwodnictw, wmawiają w tych, których pod swemi chorągiewami zatrzymują, iż gdyby się poddali, dręczonoby ich, i wyłanoby daleko za granicę żeby się tam bili. Chcąc, iżby do wiadomości wszystkich do-

szło, iak się obchodzić będą z temi, którzy powrócą wprzód nim zupełna spokojność nastąpi.

Postanowiliśmy:

ART. I. Wojskowi wszelkiego stopnia, którzy dobrowolnie powrócą, mogą udać się do domów swoich w prowincjach uspokojonych.

ART. II. Ci, którzyby woleli służyć, będą użyć w wojsku narodowym, i zachowają tenże sam stopień.

ART. III. Żołnierz odbierze za konia z całym porządkiem 500 realów, 60 za karabin, a 20 za pistolet.

(podpisano) JA KRÓL.

Minister Sekretarz Stanu
M. N. D. *Urquillo*.

z Monachium dnia 25 Stycznia.
(z Dziennika Państwa.)

Jeden z naszych dzienników przytacza z prawdziwym gniewem, niektóre wyrazy z mowy mianey przy otwarciu wydziału teologicznego w Akademii *Wirtzburskiej*, przez oycę *Cajetan* profesora. Obszernie rozwodziąc się nad szczęśliwą epoką w której oycowie towarzyszyli *Jezusa* zajmowali katedrę teologiczną w akademii, mowca ubolewa nad zaślepieniem niektórych pierwszych Biskupów, którzy śmieli na to miejsce wezwać filozofów iakto Pana *Schmidt* Autora historyi *Niemieckiej*, &c. Nakoniec przypomina smutno przedsięwzięcie, którego skutkiem było ustanowienie rządu *Bawarskiego* — „Na ów czas, wykrzyknie, tryumf oświecenia był zapewniony, lecz oświecenie sprzeciwia się wierze. Rząd znosi klasztory, zabrania pielgrzymstw — Wysławia on opatrność iakoby wyrwała tę świętą szkołę z rąk *Bawarczyków*, i rzuciła na filozofów pioruny.

Zapewne od Generała *Bakkanarystów* z *Rzymu* nadeszły te rozkazy, podług których działa i mowi tak zuchwale ten oyciec z towarzyszytwa *Jezusa*.

z Auspurga dnia 2 Lutego.

Drugi korpus wojska *Francuzkiego*, który przed kilku dniami wyszedł z tutejszych okolic, otrzymał do dalszego rozkazu następujące przeznaczenie: pierwsza dywizya stacjonuje w *Rastadt* i okolicach; druga w *Mannheimie* i okolicach; trzecia w *Strazburgu*, a 4,000 iazdy do tegoż korpusu należącej, w Królestwie *Wirtemberkim*.

z Inspruka dnia 31 Stycznia.

Ogłoszono tu następujący

R O Z K A Z D Z I E N N Y.

„*Andrzej Hofer*, tak zwany Karczmarz i pierwszy herszt buntu w *Tyrolu*, który tak często obietnic swoich niedotrzymywał, i popółstwo fałszywemi namowami ludzi nieprzeltawał, został teraz schwytany wraz z jednym współnikiem swoim przez wojska Cesarza Jegomości, które południowy *Tyrol* zajmują.“

(podpisano) Hrabia *Erlon*, Generał dywizyi, dowodzący Królewskim korpusem wojska *Bawarskiego*.

z Leinz w cyrkule Eisach dnia 13 Stycznia.

Generał *Braussier* wykonawszy egzekucyę w *Wendisch - Matrey*, pomaszzerował z sześciu batalionami do *Brunecken* na śledzenie buntowników. — W części kraiu ztąd aż do *Brunecken*, rozstzielano za wyrokiem sądu wojennego 24 buntowników, wielu zaś powieszono. Dnia 10 odprawił się sąd wojenny na czterech tu uwiezionych Xięży. Pleban w *Virgen*, *Damasen Zygmunt* i jego Wikaryusz, *Unterkirchen*, skazani zostali na śmierć. Na wstawienie się iednak miała wstrzymano egzekucyę i postano gnić do Vice-Króla. Ta surowość najlepsze ma skutki, i zmieniła nader sposób myślenia mieszkańców.

z Norymbergi dnia 5 Lutego.

Słychać, iż Xiążęta: *Wurymbski*, *Gothaski*, *Koburcki*, *Hildburghausenski* i *Meinungenski*, wyjadą do *Paryża*.

Markiz *Macdonald* bawi teraz w *Tryescie*, i trudni się przyzwotem i urządzeniami względem rozmaitych przedmiotów.

z Amsterdamu dnia 3 Lutego.

Dnia dzisiejszego odebraliśmy tu wiadomość, iż wojsko *Francuzkie* zajęło także *Willemstadt*. Dowiadujemy się oraz, że już wyszedł wyrok względem przyłączenia prowincy *Hollenderskich* do *Francyi*, lubo jeszcze nie jest publicznie ogłoszonym.

— *Dnia 4* — Rozstrzygnięcie losu kraiu naszego nastąpiło po zajęciu przez wojsko *Francuzkie* *Breda* i *Bergan-op-Zoom*; po przybyciu gońca wysłała odezwa, ogłaszająca, iż dwa Departamenta *Zelandya* i *Brabantya* wcielają się do *Francyi*. Mamy atoli pewną nadzieję, iż Królestwo nasze dostateczną za to nagrodę otrzyma. — Spodziewamy się oraz niezwłocznego przybycia Monarchy naszego z *Paryża*, gdy zapowiedziane odmiany są już wiadome.

Podług najswieższych listów z *Anglii*, ufały tam zupełnie wszelkie pogłoski o rozporządzaniu się mających układach o pokoy.

z Tryestu dnia 22 Stycznia.

Flotylla *Angielska* strzelała dnia 20 b. m. przez 4 godziny do miasta *Tirano*, nie daleko *Tryestu*, i po większej części obrocila go w perzynę. Przepłynęli potym *Anglicy*, tuż przed portem *Tryestjskim*. Niedawano do nich ognia z bateryy, ażeby niewytlawiać miasta na zniszczenie.

z Berlina dnia 13 Lutego.

Hrabia *Finkenstein*, nadzwyczajny Poseł i pełnomocny Minister *Pruski*, przy Dworze *Austryackim*, przybył z *Wiednia* do tutejszej stolicy.

Od granic Austryackich dnia 3 Lutego.

(z *Gazety Berlińskiej*)

Słychać o walce bitwie słoczoney między wojskami *Rosyjskim* i *Tureckim* przy *Bessarabo* (a więc nie w *Bessarabii* na lewym brzegu *Dunaju*, ale przy miasteczku *Bessarabo*, na prawym brzegu tej rzeki); zaczęła się ta bitwa dnia 11go *Stycznia*, i trzy dni trwała. Słychać oraz, iż Xiążę *Bogracyon* opanował dnia 14go *Stycznia* *Sylistryę*; lecz niewiadomo, czyli szturmem, lub przez kapitulacyę. Wreżcie o tym wżyszkim nie mamy ielzce urzędowych raportów. Wielki Wezyr miał się znajdować osobiście przy wojsku.

z Petersburga dnia 24 Stycznia.

Pan *Alopeus*, tajny Konfiliarz, znany z urzędów dyplomatycznych, które długi czas sprawował; z naostatku Poseł *Rosyjski* przy Dworze *Londyjskim*, został na prozbę swoię od dalszych usług uwolnionym.

W święto *Trzech Królów* odprawiła się tu zwyczajna uroczystość w Kościele *Greckim* z wielką okazałością. Na zamrażniętej *Newie* postawiono dwie świątynie, i w iedney z nich odprawiło się poświęcenie chorągwi. Oboje Imperatorstwo *Jchmość*, oraz Imperatorowe *Elżbieta* i *Marya* udały się tam piechotą z pałacu zimowego z duchowieństwem i pierwszymi urzędnikami kraioyemi i nadwornymi; 20.000 wojska stało w paradzie, a 100 dział postawiono na *Newie*. Mierny mroz, bo tylko 4 stopnie podług ciepłomierza *Reaumur*, był bardzo dogodnym dla tego obrzędu.

W dzień *Trzech Królów* zajął się przez nieostróżność ogień na wielkim teatrze w tutejszej stolicy; lecz został zaraz ugaszony.

DODATEK

GAZETY KORRESPONDENTA

Z WARSZAWY DNIA 20go LUTEGO ROKU 1810 we WTOREK.

MINISTER POLICYI.

Mimo wydanego w dniu 17tym Czerwca 1807 roku obwieszczenia; względem grów hazardownych w nalepujących wyrazach: „W Imieniu Kommissyi Rządzącej: Dyrektor Policyi krajowej znajdując w zasadach organizacyi dla Swey Dyrekcyi pod datem 14tym Lutego przez Kommissyę Rządzącą danych, poruczoną sobie szczególniejszą baczność na gry hazardowne, gdy ma sobie doniesiono, iż w mieście stołecznym *Warszawie*, znajduje się wielka liczba osób, iedynie z gry hazardowney i oszukaństwa żyjących, i że niektórzy z Oberżyłtów, domy zaiezdne, Traktyernie, Bilary i inne miejsca schadzek utrzymujący, nie zważając na dawniejsze w tey mierze urządzenia; tychże grów u siebie pozwalają, chcąc zapobieżć szkodliwym wypadkom; zepsuciu obyczajów, i zniszczeniu prawdziwey moralności zagrożającym, ponawia wyszć w tey okoliczności za dawnego ieszcze Rządu *Polskiego* obwieszczenia; i przykazanie wszystkim Oberżyłtom, domy zaiezdne, Traktyernie, Bilary; i inne miejsca schadzek utrzymującym, aby pod żadnym jakimkolwiek bądż pozorem, grów hazardownych w swych domach, tak w pokojach do których Goście uczęszczają, iako też w innych oddzielnych nie pozwalali; a to pod karą złotych *Polskich* 500 za każde przewinienie; z których połowa na ubogich, a druga Delatorowi wyplaconą zostanie, którego imie, jeżeli tego zechce, utajonym będzie. Żeby zaś nie zostawić bezkarnie osob, które ohwyciwszy się tak niegodziwego rzemioła, iedynie z oszukaństwa sposob do życia przedsięwzięli, deklaruję, iż każdy o szulerstwo przekonany nie tylko pieniądze do gry hazardowney użyte utraci, gdyż te na rzecz ubogich skon-

» fikowane zostaną, ale nadto z osoby, iako
 » człowiek szkodliwy społeczeństwu, do zes-
 » psucia obyczajów i zniszczenia dobrej mo-
 » ralności powod dający, z miasta wywołany,
 » lub do Domu Poprawy oddany, i tamże w
 » miarę przewinienia trzymany, i do roboty
 » używany będzie. Surowe dopełnienie tego
 » urządzenia poleca się JW. *Bielhskiemu* Kon-
 » sularzowi Rządowemu; Prezydentowi Poli-
 » cyi miasta stołecznego *Warszawy*, iako bliż-
 » szy dozór Policyi tegoż miasta poruczony lo-
 » sie mającemu, który każdego Gospodarza,
 » z powyżey wymienionych, w domu swoim
 » gry hazardowney pozwalającego, również
 » grającego praktykującego, po zupełnym
 » onychże, że temu urządzeniu sprzeciwili się
 » przekonaniu, na kary tymże urządzeniem
 » zamierzone wikaże, i raportem o tym za
 » każdą razą Dyrektorowi Policyi krajowej
 » doniesie. Które to obwieszczenie, aby do
 » publiczney wiadomości doszło, wydruko-
 » wane, przy trąbie ogłoszone, i po rogach
 » ulic poprzyklepane mieć chce. Dan w *War-*
 » *szawie* na sełsy Dyrekcyi Policyi krajowej
 » dnia 17go Czerwca 1807 roku — odbiera-
 » iąc liczne doniesienia, iż też gry hazardowne
 » tak w tey Policyi, iako i innych miastach, co-
 » raz bardziej szerzyć się zaczynają, a przeko-
 » nany, że wynikające ztąd smutne wypadki,
 » na iak najmocniejszą władz Rządowych za-
 » flugiwać powinny baczność, obowiązany przy-
 » tym z urzędu zapobiegać tymże grom hazard-
 » ownym, ponawiając powyższe urządzenie,
 » wzywa WW. Prefektów po Départementach,
 » urzędy administracyjne Powiatów świeżo do
 » Xięstwa *Warszawskiego* przyłączonych, nie-
 » mniej WW. Prezydenta Policyi miasta sto-
 » lecznego *Warszawy*, i Dyrektora Policyi mia-
 » sta *Krakowa*, ażeby zalecili podległym sobie
 » urzędnikom i officyalistom Policyinym pilno-

wania, aby też gry w żaden sposób dopuszczanemi nie były. Ze zaś w Prowincyach świeżo do Xięstwa *Warszawskiego* dołączonych, inne względem grów hazardownych były ulawy, a te aż do nowej organizacyi w całej swej zupełności zachowanemi być powinny, do nich przeto tak urzędy administracyjne Powiatowe w tychże Prowincyach, iako i W. Dyrektor Policji miasta *Krakowa*, stosować się powinni, i na tychże ulawach zafundowane wydawać do podległych sobie urzędników i officialistów Policji rozkazy. Urządzenie niniejsze, aby do powszechney doszło wiadomości, w wydrukowanych exemplarzach WW. Prefektom, urzędom administracyjnym Powiatowym, i WW. Prezydentowi Policji miasta stołecznego *Warszawy*, i Dyrektorowi Policji miasta *Krakowa* przesłane, przez tychże przy trąbie ogłoszone, i podległym im urzędnikom i officialistom Policji do iak najszybciej wykonywania poleconym być powinno, niemniej w Gazetach i Dziennikach umieszczonym być ma. — Dan w *Warszawie* dnia 13 Lutego 1810.

(L. S.) *A. Patocki.*

D. Zabłocki, S. M. P.

Towarzystwo Królewskie *Warszawskie* Przyjaciół Nauk podaje do wiadomości publiczney Artykuł 28 ustaw swoich w następującej ośnowie:

„Wolno jest osobom nie będącym nawet w Towarzystwie, na polecenie jednego z członków, czytać rzecz iaką przez siebie wypracowaną, lub okazać wynalazek iaki przez siebie uczyniony, bądź na ogółnym, bądź na działowym posiedzeniu.“

Nie mniej uwiadomia członki swoje, aby się raczyły zgłosić do Sekretarza Towarzystwa, po odebranie nowo uchwalonych ustaw, według których za dopełnieniem Artykułu 46 patenta tymże wydane zostaną. — w *Warszawie* dnia 20 Lutego 1810.

Stanisław Staszic, Prezes.
Osiński, Sekretarz.

J. Pan Duranowski dał w przeszły piątek koncert na teatrze narodowym. Wszyscy znawcy i amatorowie muzyki zdumiewali się nad talentem tego artyfity, który wielce zasłużone otrzymał oklaski.

— z Londynu dnia 23 Stycznia.

Mowa miana przy zagaieniu parlamentu.

Milordowie i Mości Panowie!

»Król Jegomość zleca nam oświadczyć WPanom wielki żal iego ślad wynikający, iż wysilenia Cesarza *Austryackiego* przeciw dumie (a) i gwałtom *Francyi* stały się bezkutecznymi, i że ten Monarcha przymuszony został zaniechać walki, i zawrzeć pokóy uciążliwy. — Lubo rozpoczął wojnę, do której go Król Jegomość nie pociągał, iednakże odebrał od niego wszelką pomoc, iaka być mogła zgodną z interesem iego sprzymierzeńców, i dobrem iego własnych krajów.

»Uderzenie na zbrojownie morskie *Francuzkie* na *Skaldzie*, czyniło nadzieię zniszczenia rozwiiającej się siły, która codziennie niebezpieczniejszą stawała się dla tego kraju (b) i odwrócenia wysilenia *Francyi* od przedmiotu ważnego wzmocnienia wojsk swoich na *Dunaju*, oraz powściągnięcia ducha oporu, który się w północnych *Niemczech* okazywał. Te względy skłoniły Króla Jegomości, aby użył wojska do wyprawy na *Skaldzie*. (c)

Przypilki *Monitora* nad powyższą mową.

(a) *Co za styl grubiański!* Gdyby *Austryja* była zwyciężką, i gdyby iey wojska nad brzegi *Renu* zaszyły, *Anglia* dziś chęłpiłaby się z tego, iż podzwignęła monarchią *Austryacką*, i iey potęgę przywrocita. *Anglia* sama wszystkoby była zdziałała. Lecz przedsięwzięcie *Austryi* na złe iey wyszło; gabinet *Angielski* zaprzecza temu; w tym trzyma się ślętego zwyczaju *Angielskiego*; wkrótca trzeba będzie wierzyć, iż fregaty *Angielskie* nie zawinęły do *Tryestu*, aby dały posiłki pieniężne *Angielskie*, że gabinet *Londyński*, nie wiedział o zamiarach dworu *Wiedeńskiego*, że gdy wystął wojsko do *Hiszpanii* dla popierania wojny na półwyspie, pobudzał *Portę* przeciw *Francyi*, a *Szwecyę* przeciw północny, nie myśląc o *Austryi*. Możnaż sztydzić z narodu tak bezwładnie? Aby poznać prawdziwe zdanie *Ministrów Angielskich*, dosyć jest czytać dzienniki *Ministryalne* i liczne artykuły w których wylizczali z przesadą nadzieie swoje w czasie wypowiedzenia wojny przez *Austryę*.

(b) *Więc zrobiliście tę wyprawę, nie dla wspierania Austryi?*

(c) *Wyborna logika!* Gdybyście chcieli wzniecić bunt w północnych *Niemczech* trzeba było wylądować przy ujściu *Elby*, nie na wyspie *Walchern*; lecz nie było w *Hamburgu* okrętów i zbrojowni którebyści

„Lubo istotny cel tey wyprawy nie został dopięty, Król Jegomość mniema, iż pożytki wynikające, co do bezpieczeństwa jego krajów, z dalszego prowadzenia wojny, okażą się wznieszeniu zbrojowni i warsztatów *Flessyngskich*. Dopięcie tego ważnego celu, Król Jegomość winien jest waleczności flot i woysk

spalić mogli. W wyprawach waszych iścieście tylko podpalaczami.

Jakiey pomyślności mogliście się spodziewać? Nie trzeba było wielkiej przenikliwości, aby poznać, iż skoro uderzycie na ziemię świętą, miliony rąk, które nie mogły się wznieść, żeby walczyły w Niemczech, zawsze byłyby gotowe bronić domów swoich, z niezrównanym mężstwem i zapalem! Uderzyć na Francją nie było to przeszkadzać Cesarzowi w rozrządzaniu woyskiem swoim na zwyciężenie Niemiec; owszem było to dać mu nowe woyska, które raz zaciągnięte mógł Cesarz trzymać tak długo, iakby sam zechciał. Gabinet Angielski nie zna Francyi, nie zna Cesarza, nie umiał sądzić o okolicznościach terażniejszych. Gdyby się pytano Cesarza, eoby Anglia powinna uczynić, aby dobrze jego interesowi ustatyła, radziłby iey zapewnie zgwałcić ziemię Francuzką, pewnym będąc, iż skutek tey wyprawy ziednalby mu nowe woyska, które zapędziwszy Anglików na morze, mogłyby się udać ku Renowi, Weser, a ztamtąd ku Dunajowi. Gdyby wojna z Austryą była dłużej potrwała 100,000 gwardyi narodowey złączyłoby się z woyskiem przeznaczonym do działania przeciw Czechom. Lu dzie słażący gabinet Londyński muszą być bardzo nieoświeceni, skoro nie wiedzą że wielka zachodzi różnica między duchem Monarchii Francuzkiej, a duchem Cesarstwa Francuzkiego, między dworem Królewskim a dworem Cesarzkim. Czasy się zmieniły: wiadomo jest całemu światu; sami tylko Anglicy są w zaslepieniu! Chcieli oni przeszkodzić Francyi, w przeprowadzeniu woysk Francuzkich ku Dunajowi; więc nieznali iey źródeł. Cesarz niepotrzebuie ani iednego człowieka z woyska liniowego na uczynienie bezskutecznym ich wypraw. 16,000 żandarmeryi tworzącey najpiękniejszą w Europie iazdę, kompanie departamentowe i gwardye narodowe, są dostatecznemi na zniszczenie wszystkich ich działań przeciw ziemi Francuzkiej,

swoich, przez opanowanie wyspy *Walchern*. (d)

„Król Jegomość rozkazał, aby WCPsnom złożono papiery, które iak mniema, dostatecznie WCPanów objaśniają względem tey wyprawy.

„Mamy rozkaz uwiadomić WCPanów, że Król Jegomość oświadczył Królowi Szwedkiemu życzenie swoje, ażeby w zamiarach dotyczących się bądź pokoju, bądź wojny z Francją, lub innym Mocarstwem lądowym, miał tylko wzgląd na swój własny łtan i interes; iednakże Król Jegomość ubolewa nad tym, iż Szwecya musiała okupić pokój wielkimi ofiarami, nie może się iednak uskarżać, iż wspomniony pokój bez uczestnictwa jego zawarł. Pragnie on naybardziej, aby żaden wypadek nie zaszedł, mogący zerwać związki przyjaźni, które Król Jegomość życzy sobie dla dobra obu krajów utrzymywać. (e)

(d) Anglicy działali na wyspie *Walchern* szkody wynoszące do 2,000,000 franków; lecz naprawili warownie *Flessyngi* z strony lądu, i w najlepszym one zostawili stanie. Porzucili bomby, kule, działa, i dali sobie zabrać znaczną liczbę statków. Wreszcie wyprawa Angielska wszelką wątpliwość odjęła względem prowadzenia w górę Skaldy okrętów liniowych zbroynych. Chętni są Anglicy z odniesionych korzyści; daby Bóg, ażeby podobne co miesiąc odnosili, a przed końcem roku upaśćby musieli!

(e) W tey nocie wystawia *Monitor* dokładny obraz ironii, egoizmu, wiarołomstwa i chciwości Angielskiej, która się z powyższej mowy okazuje. Dowodzi zaś tego następującym sposobem: — Wspomina najprzód, iak Szwecya najpiękniejszą Prowincją, wyspy *Alandzkie* utraciła, a z strony Angielskiej ani razu z karabinu niewysfrzelono, i iak wniebezpieczeństwie została, ażeby Anglicy floticy iey nieopanowali. Czegoż się innego należało wtedy spodziewać po szlachetnym i wspaniałym sprzymierzeńcu, iak, że Anglia odstąpi *Martyniki*, *Kajenny*, *Malty* i innych zdobytych osad wnadgrode dla Szwecyi? lecz niedozwolil tego egoizm gabinetu Angielskiego i dawne jego maxymy, które mu kazaly odstąpić Królów *Sardyńskiego* i *Neapolitańskiego*. Że Króla Szwedzkiego tak iak i tamtych chciał odstąpić, pokazuje się z oświadczenia pochwalającego, iż zawarł pokoy bez uczestnictwa Anglii. Zguba sprzymierzeńca jest

»Nadto, mamy rozkaz oświadczyć WCPanom, iż usiłowania Króla w bronieniu Portuzamiarem Anglii, gdy z nim traktat przymierzera zawiera.

Zaitanawia się potym Monitor nad słowami mowy, w których wyrażono, iż Szwecya z wiedzą Anglii pokoy zawarła. Wyraża: *Byłoz więc także z wiedzą waszą, iż Szwecya zrzuciła z tronu Monarchę, którego całe nie szczęście pochodzi z przychylności swojej do was, i ofiar jego dla sprawy waszej. To założenie stwierdza Monitor wiadomemi wypadkami, i dalej tak mówi: Pomimo odebrania tronu temu Monarsze przez akt, który był pożytecznym, lecz gwałtownym, który mógł ocalić Szwecyę, lecz w oczach całej Europy jest i będzie zawsze hańbą, uznaciecie wszelako nowego Króla, który wstąpił na tron przyjaciela waszego, i który na wstępie panowania swojego zawarł pokoy z Francyą i Rosyą, który przyjął systema stałego lądu, zamknął porty swoje dla was, i zabieracie się do wojny z nami. Okazujecie przynajmniej wiele grzeczności.*

Kończy się ta nota następującemi słowy: *Niestożliwy Gultawie, gdy na wygnaniu twoim ozytać będziesz tę mowę, także się zdumisz i zasmucisz, nieznamydując w niej najmniejszej oznaki żalu. Anglia, której tron swoy i familię poświęciles, nie chce cię nawet ucieci politowaniem; zostales od niej opuszczony; wypęła się ciebie otdąd, i akęs przęstał panować; postępuie z tobą tak, jak gdyby cię nigdy nieznala, i choialaby nawet w mowić, żeś był iey nieprzytacielem. A wszak to ona przez okropną swią przytazń wręciła cię w przępać, i tak się z tobą obchodzi. Dzieie w tym zdarzenia wskaza prawdziwy charakter polityki Angliellkiej, której zlotu ruch nadaie. Wiadomo zaś, iż chciwość tego kruszcu wytepia w sercu człowieka wszelkie uczucia wspaniale? Osmielamy się powiedzieć, iż w tych słowach mowy, znajduiemy dowod, że Król Angliellki nie okazue się już Królem. Król, któryby zachował znakomity charakter dostojności swojej, a nade wszystko Król, który zaymuie tron krwię zbroczony Karola I, niewadumwałby się w podobną materyę. Jeżeli okoliczności przymusiły go, aby otwarciie nieganil rewolucyi która pozbawiła tronu Monarchę, sprzymierzeńca ię go, obowiązki ięgo ku niemu wyciągałby przynajmniej, ażeby odwrócił ocz; a w przypadku, iężeliby polityka skłoniła go do za-*

galii dzielnie wsparte były ufnością, którą Xiążę Regent w Monarsze pokladał, oraz dopomaganiem władz miejscowych i mieszkańców kraiu. Wypędzenie Francuzów z Portugalii przez woyska Króla Jegomości, zostające pod dowództwem Generała Leutnanta Lorda Vice-Hrabiego Wellington, i chwalebne zwycięztwo, które pod Talavera odniosł, przyczyniły się do wstrzymania postępu woyska Francuzkiego na półwyspie w czasie ostatney kampanii. (f)

»Król Jegomość rozkazuje nam, abyśmy WCPanów uwiadomili, iż rząd Hiszpański w imieniu i pod powagą Króla Ferdynanda VII. postanowił zwołać stany powlzechne i nadzwyczajne krajowe. Mniema bowiem, iż krok ten doda zapału i nowey dzielności radom, i orężowi Hiszpańskiemu, i pożytecznie kierować będzie odwagą i duchem Hiszpanów w utrzymaniu ich prawey Monarchii, i w zupełnym odwobodzeniu ich kraiu.

»Naywyższe względy polityczne wymagają, ażeby ciągłym i dzielnym użyciem potęgi i źródeł kraiów Króla Jegomości, dopóty popierano tę wielką sprawę, dopóki będzie iakieś podobieństwo dobrego skutku, a to zgodnie z naturą i okolicznościami wojny. Król Jegomość polega na pomocy swego parlamentu w usiłowaniach swoich dających do zniszczenia zamiarów Francyi, przeciw niepodległości Hiszpanii i Portugalii, i przeciw szczęściu i wolności tych wiernych i walecznych narodów. (g)

wierdzenia tego nadzwyczajnego zdarzenia w sposobie tak autentycznym, tzy ięgo powinnyby zagladzić winę za rachuby, które polityka ięgo podyktowała.

(f) *Wybornie! nie wojna wypowiedziana przez Austryę opozniła podbicie Portugalii; lecz bitwa pod Talaveyra wstrzymała postępowoyska Francuzkiego, a wszelako skutkiem iey było, iż woysko nasze posunęło się w różnych miejscach za stanowisko, które miało rozkaz zaiąć.*

(g) *Właśnie w tęchwili, gdy Król, z tronu swojego mowi, woyska ięgo opuszczają Badajoz i lewy brzeg Tagu; uchodzą ku Lizbonie, atak zostawiają otworem Sierra Morena i Andaluzyę. Gdybyście niechcieli, aby Szwecya tak drogo swoy pokoy okupiła, powinniabyście byli posłać iey 40,000 woyska do Finlandyi; gdybyście chcieli pomodz Austryi, powinniabyście byli wysadzić 40,000 woyska w Tryeście lub Hamburgu; gdybyście chcieli*

«Król Jegomość rozkazuje nam, abyśmy uwiadomili WCPanów, iż związku między ie-

wspierać Hiszpanów, wojsko wasze z wyspy Walchern powinno się było znajdować na placu bitwy pod Talaveyra. Obydwie Kastylie, Mancha, Arragonia, Katalonia, i prawie cała Walencya, są w mocy naszej, a iednakże chcecie zwolywać powszechnie zgromadzenie stanów. Powiedzciez nam, gdzie się to zgromadzenie odprawiać będzie? chyba na waszych okrętach. Istotny atoli cel obietnic waszych zmierza iedynie do uzbraiania Hiszpanów przeciwko Francuzom dopóty, dopóki się wy na okręty swoje niedostaniecie. Woyny lądowe zabezpieczają wasze panowanie na morzu.

Upatruiemy ieszcze wtey myśli inną znie wagę władzy Monarchicznej; iest mowa o Królu Ferdynandzie VII. właśnie iak gdyby iuż niebyło Karola IV. lub iakoby synowi za życia ieszcze oycę prawa służyły. Cożby na to Jerzy III. powiedział, gdyby Xiążę Walli tak z nim postąpił, iak Ferdynand VII. z oycem swoim? Stronnicy wasi ten przytem mieli zamysł, aby zaraz porzuceniu z tronu Karola IV. posłać wojsko ku Pireneom, i zawrzeć pokoy z Anglią. Wiedzieliście dobrze, iż tym sposobem Cesarz Francuzow musiałby uderzyć na Hiszpanią; w tymrazie obiecywaliście sobie, iż Hiszpania przychyli się na waszą stronę, i będzie wam podlegać. Taka iest tajemnica wszystkich zdarzeń w Hiszpanii. — Daley wyraża Nota: Król Szwedzki, najwier niejszy sprzymierzeniec Anglii, schodzi z tronu; zamiast dzielnego pomagania mu, pochwatono w mowę to wszystko, co się stało w Szwecyi. Niżej, za życia oycę uznaciecie prawa syna, który nawet niepanował. Łatwość ta w naygrawaniu się z tego wszystkiego, co iest najswiętszym, wykazuje charakter Angielski. Po zrzuceniu Gustawa IV. z tronu, nieznaćcie go i zapieracie się: Mówicie iak Piotr: Nescio hominem istum quem dicitis! — Karol IV. zstąpił z tronu; przyznaciecie motlochowi władzę rozporządzenia tronem, i nareszcie zowiecie prawym rządem kilku wicherzycielów, którzy się tytułują Juntą, i mówią w imieniu Ferdynanda VII; a ten brzydzi się nędznikami chcącemi zgubić oyczynę swoją z korzyścią dla Anglii.

Dopoki sami tylko kultuie używali imienia Ferdynanda, niepotrzeba było tłumaczyć się; lecz gdy to imię wychodzi z tronu Angiel-

go Ministrem w Ameryce, i rządem zjednoczonych Stanów, zerwały się, czego on się

kiego, nie od rzeczy więc będzie przedstawić publiczności cały opis tey sprawy. Gdy stronnicy Angielscy wzniecili bunt w Aranjuez; gdy Króla Karola IV. z pistoletem do piersi przyłożonym zagniono do odstąpienia tronu dla syna; Król i Królowa udali się pod opiekę dowodczy wojska Francuzkiego, i sprzymierzenia swoiego o pomoc błagali. Wszedł Ferdynand do Madrytu. Chcąc Cesarzbydź bliżey teatru tych wielkich wypadków, zjechał do Bajonny; Król Karol IV. przybył tam, wziąć równie iak i syn iego. Obydwa postanowili Cesarza za sędziego. Wiadomo całemu światu, że Król Karol i Ferdynand przybyli z własney woli do Bajonny, i że niebyło w mocy Cesarza, aby ich inaczey sprowadził. Ferdynand znajdował się ieszcze w Vittoria, otoczony stronnikami swoimi i wojskiem, gdy Cesarz wezwał go listownie, ażeby zjechał. Proponował Cesarz Królowi Karolowi IV. iż go przywroci do tronu; lecz ten zwętlony chorobami, przestraszony niebezpieczeństw, na które był wstawiony, i obmierziwszy sobie postępek syna i zbrodnie iakich się zbuutowany lud przeciwko niemu dopuścił, wolał raczej prowadzić spokojne życie na ustroniu, i wszystkich praw swoich odstąpił Cesarzowi Napoleonowi. Ci wszyscy, którzy się pod ów czas znajdowali w Bajonnie, i którzy byli świadkami sprawiedliwego gniewu podeszłego Króla, skoro tylko syna zobaczył, podadzą potomności wrażenie, które te sceny na ich umyśle uczyniły; wyrok sędziego nie mógł byćdż wątpliwym. Każdy potrafiłby z łatwością osądzić tę sprawę. Uzbraianie się syna na własnego swoiego Oycę, iest sprawą tyczącą się wszystkich Królów; syn zaś otoczony stronnikami Anglii, i wydzierający tron oycę, dla tego, iż ten był wiernym sprzymierzeńcem Francyi; okoliczność ta obchodziła szczególniey Francją. Kazał Cesarz oznaczyć Xiążęciu Asturyi, iż dłużey w Hiszpanii panować nie może; że Król Karol odstąpił mu praw swoich, i że praw tych użyć postanowił. Ofiarowano mu iednak straż ażeby mógł powrócić do Hiszpanii; lecz Cesarz oświadczył mu, iż będzie z nim wiódł woynę, i całej potęgi Francyi użyje, na wyrwanie Hiszpanii z pod wpływu Anglii. Ferdynand, którego wyrzuty Oycowskie martwiły, który się przestraszył tym, co widział w Hiszpanii, i któ-

wcale nie apodziewał. Ubolewa mocno nad tym wypadkiem, z tymwzyskim odebrał najmocniejsze zapewnienie od Ministra mieszka-jącego w jego stolicy, iż Zjednoczone Stany pragną utrzymać przyjacielskie związki między dwoma narodami. Życzenie to zupełnie zgadza się z chęcią Króla Jegomości. (h)

ry był przekonany, iż los przeznaczył go do zasiadania na spokojnym tronie, nie zaś do utrzymywania się na nim wśród okropnych rozruchów, niechciał inaczej powrócić do Hiszpanii, ażeby mu Francya przyrzekła wyprowadzić wojsko swoje, lub oddać je pod jego rozkazy, Obowiązek Cesarza wyciągał wojny dla utrzymania praw korony swojej, i praw odstąpionych mu przez Karola IV oraz dla zniszczenia zamysłów stronników Angielskich. Wolał raczej Ferdynand zapewnić sobie spokojne życie, przychylił się do kroku oycy, i odstąpił także praw swoich do tronu. Dowodzą tego listy wspomnianego Xiążęcia. Wiemy nadto, iż Cesarz kazał oświadczyć Posłom rozmaitych Dworów Europejskich, iż wolno jest Ferdynandowi powrócić do Hiszpanii, jeżeliby chciał, i że dana mu będzie straż z wojska Francuzkiego aż do wyznaczonego przezeń miejsca; lecz oraz, że Francya zaraz mu wojnę wypowie, i nigdy niepozwoła, ażeby panował. Ferdynand atoli gardzi hultajami, którzy pod imieniem jego pustoszą Hiszpanią, i można dowieść przesiętemi listami z Saragoisy i Sewilli, które buntownicy chcieli przesłać Ferdynandowi, iż nigdy z Hiszpanią niekorrespondował, i że żadnego z tak nazwanych tamecznych Rządów, ani umocował ani przyznał.

Król Karol IV. odstąpił Cesarzowi wszystkich praw swoich do tronu; Xiążęta Hiszpańscy też samo uczynili. A zatem Król Józef jest prawym Królem Hiszpańskim. Tego tylko pragnelibyśmy, ażeby Anglia, tak iak w mowie tej powiedziano, chciała daley prowadzić wojnę na lądzie z Francją, i ażeby ludzi swoich i pieniędzy nieoszczędzała; jesteśmy atoli przekonani, iż obietnice te są tylko sidłami na nieszczęśliwych Hiszpanów, i że Anglicy gotowi są ich opuścić.

(h) Nad czymże więcej zdumiewać się wypadka, czy nad tehorzostwem Anglii o Szwecyą, czy nad ironią względem Hiszpanii, czy wreszcie nad tей postępowaniem względem Zjednoczonych - stanów, skąd wypędzo-

Mości Panowie Izby niższej!

» Król Jegomość zalecił nam oświadczyć WCPanom, iż rozkazał, aby WCPanom podano obrachunek wydatków na rok bieżący. Rozkazał niemniej, ażeby w nich zachowano największą oszczędność, iaka może być zgodną ze wsparciem sprzymierzeńców swoich i bezpieczeństwem swoich krajów. Polega on na gorliwości i wierności waszey, iż mu nie odmówicie pomocy, iaka będzie potrzebną w tych istotnych przedmiotach. Rozkazuje nam nakoniec, oświadczyć WCPanom, iż ubolewa nad tym, że stanowi podatki, które trwająca wojna czyni koniecznymi. (i)

Milordowie i Mości Panowie!

» Król Jmśc zalecił nam oświadczyć WCPanom, że ma nadzieję, iż się zatrudnicie stanem niższego duchowieństwa, i że postanowicie względem losu tej ważnej części jego poddanych, co poczytacie za rzecz nayprzyzwoitszą.

» Nadto mamy rozkaz oświadczyć WCPanom, iż rachunki handlowe, i dochody krajowe, które WCPanom okażemy, w kwitnącym są stanie.

» Lubo wynikły niektóre niedogodności prędko przemijające, z środków przez Francją użytych przeciw wielkim źródłom naszej pomysłowości i naszej potęgi, środki te nie sprawią trwałego i powszechnego skutku. (k)

no waszego Jacksona, na którego czole jest wypiętnowane nazwisko Kopenhagi. Wtóżono tam embargo na okręty wasze; niezważano na wasze groźby; poczytaliście się za szczęśliwych, iż wam wojny niewypowiedziano. Zkądże teraz ta mowa? Niemożecie sobie obiecywać żadnego zysku po wojnie z Ameryką; a u was wszystko się dzieje za pieniądze, biiecie się dla zysku, i za złoto krew waszą przelewacie. Handel wasz nicby na wojnie z Ameryką niekorzystał, i dla tego zamykacie uszy na wszystkie urazy.

(i) Prowadzi Francya wojnę bez powiększenia podatków, które się zmniejszyły i coraz zmniejszają. Wasze zaś podatki strasznie się pomnażają. Jeżeli corok będziecie musieli stanować niezmiernie pożyczki, iakże potraficie wiecną wojnę utrzymać?

(k) Przyznacie, iż użyte przez Francją środki przeciwko wielkim źródłom pomysłowości waszey miały skutek, chociaż momentalny. Okażemy tego przyczynę. Rozruchy w Hiszpanii otworzyły wam znaczną liczbę

„Złość zadawniona naszego nieprzyjaciela wymierzona jest przeciw temu narodowi, z równą gwałtownością i nienawiścią. Ażeby zachować w bezpieczeństwie posiadłości Królewskie, i ażeby bezpiecznemi uczynić zamiary przeciw nam i sprzymierzeńcom naszym przedsięwzięte; trzeba użyć wielkiej odwagi, męstwa i stałości. W niebezpieczeństwie i trudnościach, Król Jmć ma nadzieję, iż znajdzie pomoc skuteczną w błogosławieństwie opatrności Boskiej, w mądrości swego parlamentu, w waleczności wojsk swoich, w odwadze i zapale ludu swego.” (1)

portow tego kraju, które dla was będą zamknięte. Tryest był bardzo dogodnym dla handlu waszego; lecz już jest dla was na zawsze zamknięty. Nadewszystko Hollandya przeszkadzała działaniu użytych środków; przyimowała towary wasze pod banderą Amerykańską, której się same Zjednoczone-stany wyparły; lecz już klamka zapadła. — A gdy koalicje pierwsza i druga rozszerzyły brzegi Francyi aż do Skaldy; rozkazy wasze Gabinetowe roku 1807 wydane, rozszerzą je aż do Elby. Pokoy na stałym lądzie zapewniory związkiem dwóch wielkich Mocarstw, i przystąpieniem Prus, Danii, Szwecyi i Austryi do tegoż samego systemu, nada nową dzielność tym wszystkim krokom, i pozbawi was sposobu handlowania z Europą. — Udaćcie, iż nowe podatki nakładacie, dla zapłacenia posiłków pieniężnych sprzymierzeńcom waszym, a tymczasem czynicie to dla zastąpienia deficit. Interesa wasze skarbowe są w nader złym stanie; i sami się chcecie ludzić.

(1) Lecz gdzież jest dowód zaciętości nieprzyjaciela waszego? Alboż dwaj najwięksi Monarchowie nieofiarowali wam pokoju w Erfurcie? Świeżo jeszcze niechcieliście układać się względem wymiany ięńców. Imperator Rosyjski i Cesarz Francuzów pragną pokoju; niechce go Anglia, bo chce zagarnąć do siebie handel wszystkich Narodów. Odstąpcie tych żądań, uchylcie obmierzłe wasze rozkazy gabinetowe, będące ogłoszeniem powszechnego panowania na morzu, którego żadne Mocarstwo uznać niezechce. Francuzi i Amerykanie grędzey Króla waszego uznają za Króla Petersburckiego, Paryżkiego, Weneckiego, Rzymkiego, Bostonkiego; i Baltymorskiego, aniżeli tym rozkazom ulegną. — Nigdy jeszcze niefyszano

podobney mowy z tronu Angielskiego. Ci, którzy ją piszą dla Króla, okazują brak roztropności i prawdziwey wielkości. Zapewna ją pisała też sama osoba, która układała Instrukcyę dla Pana Wellesley w Hiszpanii, dla Lorda Chatham w Walchern, i rozkazy gabinetowe roku 1807.

(Podany nam do umieszczenia Artykuł z Siedlec o wykonaney tam przysiędze wierności N. Panu, dla szczupłości miejsca, do przyszłej Gazety odkładamy.)

W Następujący Piątek to jest dnia 23 Lutego r. b. na Beneis JP. Jana Szczurowskiego, Artyści Dramatyczni Polscy, dadzą Reprezentacyą wcale nowey Opery heroiczno-komiczney w 3ch aktach z Niemieckiego na Polki język przerobioney, pod tytułem: *Gitera Czarnowicza* czyli *Kasper Fagocista*. Muzyka przez sławnego kompozytora muzyki JPana *Millera*.

OBWIESZCZENIA.

96te ciągnięcie Loteryi Kraiowej było w Poniedziałek dnia 19 Lutego 1810, w przytomności Delegowanych do tego Urzędników w Warszawie w Domu Dyrekcyi Loteryi Kraiowych. Wyciągnięto się z koła następującego numeru:

13. 76. 72. 41. 24.

Przyszłe ciągnięcie nastąpi dnia 1go Marca go 1810 roku.

3) Trybunał Pierwszey Instancyi Departamentu Warszawskiego, wzywa niniejszym tak JP. Zelalkowicę z imienia i mieszkania swego wiadomą, siostrę białostocką smarley na Pradze w miesiącu Październiku 1807 roku Anny Zelalkowickiej, lub innych prawo do lokalskiej po rzeczoney nieboszczce mieć rozumiejących następców, aby się w przeciągu miesiący dziesięciu, a najdalej na dzień 17 Maja 1810 roku na audyencyi przedpołudniowej Trybunału swego zgłosili, prawa i dowody legitymacyą ich probujące słożyli, gdyż iżacycy posiadaciel po rzeczoney niegdy Annie Zelalkowickiej, z summy 54 złotych polkich składającej się (ktorey kuratorem Urzędzony Adam Rosen adwokat wysnączonym jest) Bosownie do 768 i 770 artykułu kodexu NAPOLEONATrybunał swój sądowi wydać przymusowym będzie.

Działo się w Warszawie w Pałacu Sądowym na Soboty dnia 15 Lipca 1809.

Ofirowniki Prasydencyi,
Jasiozaniki Sekt.

2) Trybunał Pierwszey Instancyi Departamentu Warszawskiego, wzywa niniejszym JPana Michała Skrzypinickiego, rodem z wsi Otorowa, trzy mile od Poznania w Wielkieypolszcze położony, dawniey w Ofi. Burskiego na kamerdynera służącego, poświety się wyznaniem remisow i dorozek bawiącego się, który w dniu

29 Listopada 1808 sniżł, ażeby się także w przeliczeniu miesięcy, sześciu przed Szym Trybunałem Sławit., w przeciwnym albowiem razie stosować do przepisu Księgi I. Tyt. IV. Rozdział 2. Kodeksu Napoleona, za nieprzytomnego uznany, i to eo prawo także, przedsiawziętym będzie. — Dnia 10 w Warszawie, w Pałacu Sądowym, na Selsy dnia 9 Stycznia, 1810.

Antoni Grabieński Prezes.

6) W Imieniu Najjaśniejszego FREDERYKA AUGUSTA Króla Sakkiego Xiążęcia Warszawskiego etc.

Wydział II. Trybunału Cywilnego, pierwszej Instancyi Departamentu Płockiego. — Wasem w obec i każdemu komu o tym wiedzieć należy; wiadomo czyni niniejszym; iż na instancyę luktorsow Zielińskich debra Zaręby Kościelna z przyległościami Krukowo, Nowawieś i Rodkiewica, w Powiecie Mławskim Departamentu tutejszym sytuowane, W. Antoniego Zielińskiego dziedziczne, dotąd żadnemi długami nieobciążone, i wedle tary za rządu zeszłego sporządzoney (w której przejrzenia się każdego czasu w archiwum sądu swego się dowodzi) 53,834 talarow 10 srebrników 8 feników, piszę Pięćdziesiąt trzy tysiące osmset trzydzięści estery talarow, dziesięć srebrników, ośm feników wartuicy, w terminach trzeci to jest: pierwszym dnia dwudziestego Października roku bieżącego, drugim dnia dwudziestego czwartego Stycznia, tysiąc osmset dziesiątego, trzecim zaś dnia dwudziestego Kwietnia, tysiąc osmset dziesiątego roku przez publiczną subastacyę sprzedane będą; wzywają się przeto wszelkie do kupna tego chęć mające i kwalifikujące się osoby, by się powyżey wymienionych terminach w tutejszym domu rządowym przed delegowanym W. Roszcewskim Aukcysorem osobście lub przez Plenipotentą do tego umocowanego stawili, i cenę jaką za te dobra podać chęć, do protokołu deklarowały, a skoro ich podanie przyjęte zostanie, dobra to bez reflexy na inne podania w ostatnim terminie licytacyi nastąpić mogące przyjęte im będą. — Dan w Płocku dnia 20 Lipca 1809. Miodzianowski.

2) Konserwator Hypotek Departamentu Łomżyńskiego — z powodu bardzo częstoy postęgi i osobście przez strony czynionych żądań o różną intabulacyę w księgach hypotecznych, z pokładaniem samych tylko dokumentow, bez zachowania przepisow artykułem 2148 Kodeksu Napoleona objętych i bez dołączenia tymże artykułem wskazany noty w dwóch exemplarsach, z których jeden służy do sąwiadzenia na Księgony intabulacyi przy zwróceniu dokumentow, drugi zaś do zatrzymania w biurze hypotecznym, które to uchylbięsia nie mają w skutku, iak tylko niemożność Konserwatora, w ukłutecznieniu intabulacyi, dopóki strony, eo prawo postawowilo, nie usupelnienia, skąd zwłoki a częstokroć szkody dosznawac muszą, ma przeto za obowiązek Konserwator podac w Departamencie do powszechney wiadomości, iż strony nie chęć ulegac odmówieniu intabulacyi, a ztąd opóźnieniu takowey, oraz szkodom, winne są koniecznie w podobnych żądaniach zachowac się następięcy podług artykułu powyżey przytoczonego. — Do każdego exemplarsza pomienioney noty ma być użytym papier Replowy ceny groszy pięćdzestu, Rozwinięto do artykułu 13 Instrukcyi hypoteczney na dniu 21 Września roku zeszłego przez JW. Ministra Sprawiedliwości wydanej, do której przez wysłakawany dekret Najjaśniejszego Pana pod dnem 31 Sierpnia tegoż roku upoważnionym został. Taż sama instrukcyę obywatel wrot pod literą D. Nro 1 do

podawania noty. (Obszarney można w tej mierze zaformulowac się w Dziale: La procédure civile avec des formules par M. Pigeau Tome II livre III tit: des Hypothèques p. 394 et suiv.) — Dan w Łomży w biurze Departamentowym hypotecznym dnia 30 Stycznia 1810.

Szredziński Pisarz Trybunału,
Zastępcą Konserwatora.

D O N I E S I E N I A

1) Dobrze lenne Mszczonow i Zator, w Departamencie Warszawskim Powiecie Błonińskim; z wielką przyległą Swinnicą dziedziczną, mającą propinacey w mieście, z ceterama Polami także w mieście, z Karczą pod miastem; z Polami, Lasami, Łakami, z Młynem porządnym końskim; z Browarem; z porządnym zabudowaniem; wychodzące teraz z polselsy arądowney, są od S. Jana w roku terażniejszy 1810 do puszczenia w trzechletnią arądę. Trzeba się adresowac listem do W. J. Pana Prażmowskię, Starosty Mszczonowskię, na Lublin, Rachow, do Goszardowa; a Właściciel albo sam siedzie dla umowy do Warszawy, albo oczekiwać będzie W. Konkurenta u siebie w Goszardowie, do którego trakt na Kosonicy, Gnięwoszow, Opole, Kluczkowice, Bojaka.

3) Niżey podpisany chęć odstąpić w układy o nabycie sumy przezemnie, niegdy Josefa z Misawilkich żonie mojej zapisanych; a to na fundamentie podstępnygo uwiedzenia wchodzących, oświadczam, iż na tych summach dożywocie, wspólnie przezemnie, i też teraz amaryk żonę moją, arądownie uszynione, a po tej zeyściu mnie słuzące, rościga się, i że te summy za życia mego, nie mogą być i nie będą, ani pretendatowi, ani nabywey żadnemu wyptacono: Ktoby więc exponował się, na sykawie odstąpienia sobie tych summ, sam sobie szkodę z długiego oczekiwania wyiknąć mogącą, przypisać musi. — w Troaszynie, dnia 27 Grudnia roku 1809. Jan Zambrzycki.

Niżey podpisany ma honor donieść Przeswietney Publiczności, iż towar swoy szklia rozmaitego Czeskiego w różnych fasonach i bryllantowanego, tudzież Zwierciadła w pałacu pod Nrem 497 na ulicy Napoleona, dawniey Miodowa zwaney iak filary, na składzie znajdujący się, przez Aukcyę sprzedawac będzie; ktoby więc życzył sobie z tego towaru iakiego gatunku nabydź, raczy się udać do pomienionego pałacu, w którym aukcyę popołudniu odbywac się będzie.

Bernard Rischert.

Cena szklia na targach w Warszawie i Pradze.			
Od d. 10 Lutego do d. 16 tegoż.	Złote Pol.	Gr.	
Pszenię korzec	17	do 21	—
Zyta	9	— 10	—
Jęczmienia	8	— 10 $\frac{1}{2}$	—
Owsa	6	— 7	22
Grochu	14	— 16	—

OBWIESZCZENIA.

Gdy pożyczka, którą Król Jegomość *Saski* według obwieszczenia pod dniem 19 Listopada 1807 w summie 1,500 000 Talerów za wydaniem Królewskiej głównej obligacyi i zastawniczą depozycyą 2,500 000 Talerów nowych kraiowych obligacyi, przez dom handlowy *Frege et Comp.* w *Lipsku*, negocjować kazął, teraz dopełnioną została, poczytuie więc Najjaśniejszy Pan za rzecz przyzwolta, ażeby gdzieindziej sumę

Jeden milion pięć kroć sto tysięcy Talerów, na dziesięć lat z prowizyą po 5 od sta dla głównej kasy swojej, przez dom handlowy *Frege et Comp.* w *Lipsku*, kazął zaciągnąć, i dla tego, oprócz osobney, na tę całą sumę wydanej głównej obligacyi Królewskiej, 1,500,000 Talerów nowo utworzonych obligacyi kraiowych według brzmienia obwieszczenia pod dniem 9ym Września 1807 przez itany Królestwa *Saskiego* na sumę cztery miliony Talerów, także 1 000,000 Talerów w dawniey zafunduszowanych obligacyach kraiowych seymu 1763, które stosownie do wlo-
mnionego obwieszczenia pod dniem 9 Września 1807 na mniejsze rewersa odmienione zostały, razem z prowizyą i kuponami, do obydwóch rewersów należącemi, w Radzie *Lipskiej* deponować, i one przez pominiony dom handlowy iuż tamże aktualnie deponował; zlecił mu oraz, ażeby tę sumę przez

300 małych obligacyi na 1000 Talerów

1600 — — na 500 —

1000 — — na 200 —

2000 — — na 100 —

negocjował.

Kapitały na tę pożyczkę dać się mające, powinny być oddane do domu handlowego *Frege* w *Lipsku*, za odebraniem wydać się od niego mającey, bieżącemi numerami oznaczoney wspomnioney częściowey obligacyi, i przyłączonych do niej na 10 lat wydanych kuponów prowizyjnych, w gatunkach pieniędzy konwencyonalnych, w ciągu których lat opłacenie prowizyi i zwrot kapitału nastąpi.

Przypadające prowizye będą półrocznie, podczas ia marku Wielkanocnego i *S. Michała*, co rok za oddaniem kuponu, na każdy

termin otrzymanego, w *Lipsku* w domu handlowym *Frege* zapłacone.

Upłata kapitałów nastąpi po rociu latach corok w 5tey części; porządek upłaty stanowi się losem, i wyciągnięone numera zawsze ogłaszane będą.

Opiekunowie i Administratorowie publicznych i pobożnych fundacyi są upoważnieni do pożyczania administrowanych przez nich pieniędzy. Obligacye częściowe mające się wydać na to przez dom handlowy *Frege*, przy składaniu kaucyi służbowych w kasach Królewskich, zamiast gotowych pieniędzy przyjmowane będą. — w *Dreznie* dnia 22 Stycznia 1810.

Królewskie *Saskie* tajne Collegium skarbowe.

Do powyższej pożyczki Królewko *Saskiej* półtora miliona Talerów, przyjmujemy od dnia dzisiejszego pieniądze za rewersem, i od dnia złożenia ich zapłacimy prowizyą po 5 od sta. Za miesiąc, częściowe obligacye będą gotowe dla zamienienia ich za dane rewersa. — w *Lipsku* dnia 23 Stycznia 1810.

Frege et Comp.

P. S. Dokładniejszą w tej mierze wiadomość powziąć można u tutejszego Królewko *Saskiego* Agentu Nadwornego Pana *Samuela Brusckhe*, który także ułatwienie tego interesu tu na siebie przyjmować będzie. — w *Warszawie* dnia 4go Lutego 1810.

Da diejenige Anleihe, welche Se. Königl. Majestät von Sachsen laut Avertissement vom 19ten Nov. 1807 auf die Summe von 1 500,000 Thlr. gegen Ausstellung einer Königlichen Haupt-Obligation und unterpfändliche Depositionung 2,500,000 Thlr. neuer Landesherrlicher Obligationen, durch das Handlungshaus *Frege* und *Comp.* in Leipzig haben negociiren lassen, numehro erfüllet ist; so finden Allerhöchstdieselben für gut, anderweit die Summe von

Einer Million, Fünffmal Hundert Tausend Thalern.

auf zehen Jahre zu 5 pro Cent Interesse für Allerhöchsterer Haupt-Kasse, durch das Handlungshaus *Frege* und *Comp.* in Leipzig erbor-gen zu lassen, und deshalb außer einer be-sondern, über diese ganze Summe ausgestellten Königlichen Haupt-Obligation, 1,500,000 Thlr.

von den nach Inhalt der Ankündigung vom 9ten Septembr 1807 von den Ständen des Königreichs Sachsen, auf die Summe von Vier Millionen Thalern neucreirten Landschafflichen Obligationen, auch 1,000,000 Thlr. in alt-funflichten Landschafflichen Obligationen vom Landtage 1763, welche laut des nurgedachten *Avertissements d. d. 9ten Sept. 1807* in kleinere Scheine umgewandelt worden, sammt den zu beyderley Scheinen gehörigen Zinsleihen und *Coupons*, bey dem Rathe zu deponiren, haben auch selbige durch ernanntes Handlungshaus d. s. l. b. l. b. bereits wirklich deponiret, und demselben dabey aufgetragen, lothane Summe durch

300 kleine Obligationen à 1000 Thlr.		
1600 — — —	à	500 —
1000 — — —	à	200 —
2000 — — —	à	100 —

zu negociiren.

Die in diese Anleihe zu gebenden Kapitalien sind an das Fregische Handlungshaus in Leipzig, gegen Empfang der von demselben darüber auszustellenden mit fortlaufenden Nummern zu bezeichnenden oberwähnten Partialobligationen, und der ihnen beyzufügenden, auf die Zeit von zehen Jahren getheilten Zins-*Coupons*, in conventionsmäßigen Münzorten als in welchen auch die Verzinsung und Rückzahlung geschehen wird, einzuliefern.

Die fälligen Zinsen werden halbjährig, zur Oster- und Michaelis-Messe jeden Jahres, gegen Aushändigung der für jeden Termin erhaltenen *Coupons* in Leipzig bey dem Fregischen Handelshause ausgezahlt werden.

Die Abzahlung der Kapitalien wird nach zehen Jahren, jedes Jahr zum fünften Theile erfolgen, die Ordnung der Abzahlung durch das Loos bestimmt, und die gezogenen Nummern jedesmal bekannt gemacht werden.

Auch Vormünder und Verwalter öffentlicher und milder Stiftungen sind autorisiret, die von ihnen zu administrirenden Gelder in diese Anleihe anzulegen. Die von dem Fregischen Handlungshause darauf auszugebenden Partialobligationen werden bey Bestellung der Dienstcautionen bey den Königlichen Kassen statt baaren Geldes angenommen.

Königlich Sächsisches geheimes Finanz-Collegium.

Zu obiger Königl. Sächs. Anlehe von 1½ Million Thaler nehmen wir von heute Gelder gegen *Recepisse* an, und vergüten vom Tage der Einlage die Zinsen à 5 pro Cent. Binnen

Monatsfrist werden die partiellen Obligationen fertig, um selbige gegen die bis dahin gegebenen *Recepisse* auszutauschen. Leipzig, den 23 Jan. 1810. *Frege et Comp.*

P. S. Das nähere dieserhalb erfährt man bey dem hiesigen Königl. Sächsischen Hof-Agent Herrn Samuel Bruschke; — welcher auch die Beforgung dieses Geschäfts hieselbst übernehmen wird. — Warschau den 4ten Febr. 1810.

3) Zastępa Prezidenta Muncypalności miasta Stołecznego Warszawy podaje do wiadomości publiczney, iż Bilet czyli Obligacya Lombardowa Nro 197 oznaczona, na Talerow 18 wydana, zgubiona została, wyswa tedy tey terazniejszego posiadacza, lub posiadacza właściciela zaliczu. za którym kapitał wyliczonym został, aby się zgłosił, i własność swoją udowodnił, w przeciągu Niedziel 6 a naydaley na Terminie dnia 24go miesiąca Marca r. b. wyznaszonym; gdyż inaczej takowa Obligacya umorzona, a fant złożony zgłaszającemu się teraz Właścicielowi wydany zostanie. — w Warszawie dnia 1go Lutego 1810 roku. Węgrze k. Z. P.

J. Kosłowski, Sekr.

2) Zastępa Prezidenta Muncypalności Miasta Stołecznego Warszawy — Niniejszym zawiadomia, że Plac Nro: 1995 stojący do Szpitala Świętego Ducha należący, prawem Emphyteutycznym na lat 20, wypuszczony będzie, Wyswa zaię przenie dzień roty Miesiąca Marca roku bieżącego do stawienia się chcącym Plac pomieniony zatrzymać, wyznaczony do tego celu Deputowanego JPana Laage Ławnika; wyswa pragną ych Plac namieniony posiadać, aby w dniu oznaczonym przed wyznaczonym Deputowanym na Ratusu Głównym Miasta, o południe o godzinie 4tej stawali się i swą Ofertę względem tegoż Placu sdeklarowali, który przynany będzie temu, co stosownie do opisu, Kontrakt zawrzeć przedsięwzięcie wedle warunków, jakie na terminie ogłoszone będą. — w Warszawie dnia 12go miesiąca Lutego 1810.

Węgrzecki,

Zastępa Pres.

Kosłowski, Sekr.

2) Zastępa Prezidenta Muncypalności Miasta Stołecznego Warszawy — Podaje do publiczney wiadomości, iż Dom narożny przy Ulicach Nowomiejska i Podwale Nro: 167, sytuowany, do Szpitala Świętego Ducha należący w trzechletnią dzierżawę zaczynają się od Świętego Jana roku bieżącego, przez publiczną Licytację puszczonym być ma. Termin Licytacji w dniach 28mym Lutego, 16tym Marca i 4tym Kwietnia roku bieżącego w Ratusu Głównym Miasta stanowią się; do odbycia tej Licytacji i zawarcia Kontraktu, JPan Laage Ławnik jest delegowany. Zyczący sobie trzechletnią dzierżawę Domu powyższego, w czasie mijajacy i terminach oznaczonych, przed Delegowanym stawić się zechcą, który Konkurentów o kondycyach kontraktu i stanie Domu informować nie omissza. — w Warszawie dnia 12go Miesiąca Lutego 1810 roku.

Węgrzecki,

Zastępa Presyd.

Kosłowski, Sekr.

2) Sąd Podsekwowski Powiatu Orlolęckiego — Gdy z nakazu J. K. Xiążęcy Mości Sądu Kryminalnego Sprawiedliwości Departamentów Plockiego i Łomżyńskiego w Plocku dnia 16 Syczania r. b. datowanego, poleconym

ma: Iżby zbiegający Stanisław Kot, awsi Jelenie, Parafii Jelenkowińskiej, stracony Gospodarz z pod strąży mi. le. iney miasta Ostrółęki w dniu 30. Czerwca 1808. Roku za dopelnioną kradzież przystrzamany, a zaraz usił. przez Gacety Warszawskie i Korrespondenta do Ekwytania w księu Xigłtwa ogłoszonym sofiat., wzywa przeto niniejszym W. JPani Redaktora Korrespondenta i Gacety Warszawskiej. — Iżby niniejszą Rokwisycyą przedopotroy. — umieszczoną w Gacetach kwoich tegoż Stanisława Kota wzrostu wysokiego, lat więcej 60 starego, chudego, włosy na głowie i brwi siwe małego, ponurego, oczu zapadłych, w lukmaniu siwym podobnodzonym, w szapce z czarnym baranem podsarszanym kapusiu, uszłego, do publiczney wiadomości dla ujęcia podać, i o skutku użey podpisane go uwiađomił. — w Ostrólece dnia 10 Lutego 1810 Roku. Milewki.

2) Gdy należący do tutejszey Kamlaryi o dwie mile od Fordona, dwie mile od Chełmży i cztery mile od Chełma Lytuowane Folwarki Bierzłowo i Łubianka, do których, ato:

- 1mo do Bierzłowa — 45 włok, 19 morgów, 57 przętów kwadratowych Magdeburkiich Roli.
- 2o włok, 8 morgów, 37 przętów kwadratowych rozmaitych łąk i pastwisk; tudzież
- 13 morgów, 165 przętów kwadratowych ogrodów — wraz z Propinacyą i Karczmami do niej saanszlagowanemi.

3do, do Łubianki — 25 włok, 20 morgów, 46 przętów kwadratowych Magdeburkiich Roli.

4 włoki, 2 morgi, 122 przętów kwadratowych łąk — 5 morgów, 112 przętów kwadratowych ogrodów należą, od 5go Jana r. b. z polami zasianemi i siewociarsem na tychże Folwarkach znajdującym się na 30 do 40 po łobie następujących lat, na fundamencie Anszlęgu Ipotrądzonego w tutejszy Regestraturze codziennie mogą ego być okazany, tudzież za złożeniem wkupnego pospół lub też pojedynczo w Dzierżawę wypuszczone być mają, i terminia do Licytacji na 21 Lutego, 3 i 28 Marca r. b. o godzinie 9 rana na Ratuszu tutejszym wyszczególnione sofiat.; więc się to każdemu do wiadomości podaje, a tych, którzy chęć mają nabycia tey Dzierżawy wzywa się aby się w terminach wyznaczonych a osobliwie w ostatnim, w czasie i godzinie przepisaney fiawili, oferty swoje ogłosili, a za najwyżey podaniem i okazaniem dostatecznego zabezpieczenia i sdatności względem zapłaćć się mającego wkupnego, iakoteż dopelnienia Kondytywów stóre w terminach oznaymione sofiat., nieochybnego przebycia za wyższą approbatą Ipotrądzawili.

W przypadku zaś gdyby się ochotników zgłosiło do podięcia Folwarku Łubiankowińskiego w dzierżawę wiczyfią, tedy oddzielić w takową Dzierżawę do 10go mo. 63. — w Toruniu dnia 5go Lutego 1810. Prasydent Muncypalności.

- 2) Gdy należący do Kamlaryi tutejszey na trakcie z Torunia do Ostrómecka nad Wilną leżący Folwark Toporsylk mający
- 209 Morgów 132 przętów kwadratowych Magdeburkiich Roli.
- 20 Morgów 69 przętów Łąkow.
- 42 Morgów 122 przętów kwadratowych Pastwilkow.
- 4 Morgi 101 przętów kwadratowych Ogrodów.

wraz z Propinacyą i Karczmami do niegoż wskazanemi od S. Jana r. b. na lat 30 do 40 po łobie następujących ma być wypuszczony w Dzierżawę a Termina do Licytacji na 19go i 28go Lutego, tudzież na dzień 14go Marca r. b. wyszczególnione sofiat., więc niniejszym mających chęć do nabycia tey Dzierżawy wzywa się, aby się w tychże Terminach Iszczególnie zaś w ostatnim tu na Ratuszu przed południem o 10tej godzinie fiawili, oferty swoje ogłosili, a więcej oferujący za wykazaniem dostatecznego zabezpieczenia i Iposobności do słożenia wkupnego i sdatność cyswienia kondytywom, które na terminie licytacyjnym mu oświadczone będą, nieochybnego przebycia z otrzymaniem wyższej approbacyi Ipotrądzaw się może. Wreszcie Anszlag Intrat wszelkich tego Folwarku iako i Browaru codziennie w Regestraturze tutejszey okazany być może. — w Toruniu dnia 5go Lutego 1810. Prasydent Muncypalności.

CYTACJA.

3) Jessze w miesiącu Październiku 1808 roku nielakiemu Gościowicowski zatrzymane sofiat. na Komorze Wodney Pakowey w Warszawie 24 listak Grapow, które ten bez dowodu oceniai aprowadził. Urząd niżey podpisany wzywa statym tegoż Gościowicza, żeby w przeciągu dwóch miesiąc fiawili się w Urzędnie Komory Celney tutejszey dla dania potrzebney eksplicacyi w tym przedmiocie, i słożenia dowodów oceniai powyżey szezonych Grapow. — w Warszawie dnia 5go Lutego 1810 roku.

Główna Komora C. l. as. J. Stofs. L. adych.

LIST GONCZY.

3) Dnia 1go Września r. z. uciekli z transportu Kutna do Łęczey głowuy winowaycy, uaswikliem Woyciech Szalsiewkii, Kunstu Malarzkiego, o rożne kradzież obwiniony. Inkulpat ten iest wzrostu dobrego, twarzy okrągley troche gradowatey, włosow błęd, brody rzadko zarosley, zęb ma dwa naprzodnie upiłowane, chęący się tym o lic od kantonu, ma lat około 25. Postaważ na tym winowaycy wiele zależy, przeto rekwirnie się i uprasza wszelkie Zwierzchności tak Cywilne iako i Woytkowe, żeby nateroż iak nayscisley bacność dawaly, a w przypadku pofrozeczenia iakowego, do Inkwizytorjatu tutejszego pod ściłą strażą odleśd zasely. Dniało się w Inkwizytorjacie Łęczeykim dnia 22 Stycznia 1810. — Nawrocki.

DONIESIENIA.

3) JW. Maryanna z Jankowkich Tomkowiczowa, Recels od majątku Oycy Iwego W. Konstantego Jankowkiego, Urzędownie zrobiony dla wiadomości Publiczney, iż ona żadnych ciężących po Oycu Iwoim obowiązków na siebie nie przyjmuie — do Gaset podala w następującey treści:

Sub-protectioe NAPOLEONIS Magni, Gallorum Imperatoris, Italiae Regis etc. etc.

Actum Cracoviae coram Actis Terrestribus, die vigesima locunda, Mensis Decembris, Anno Domini, Millesimo Octingentesimo Nono.

Ja Maryanna z Jankowkich Tomkowiczowa, f. p. W. Konstantego Jankowkiego Córka, w Galicyi dawniey Zachodnia swaney Rade mająca mieszkanie, powisawszy niesawodną wiadomość o smierci nayukochańszego

Ojca meiego Wielmożnego Konstantego Jankowskiego, w Warszawie, w Miesiącu Listopadzie roku Tysiąc, Ośmiat Osmego tysiąca, a niemając żadnego Urzędowego urzędowania od Powiatowego Sądu Warszawskiego ani od żadnej innej Instancyi, czyli portraktacya rozpoczęta i Lawentarski Substancyi sakonowskiej, lub nie? dais za odmianą Regułu po przyłączeniu Galicyi Zachodniej z Księstwem Warszawskim Kosowicie do Prawa Kodeksu Wielkiego NAPOLEONA Cesarza Francuzów, Króla Włokskiego i t. d. przepisanego, w asystencyi męża meiego JW. Josefa Tomkowicza, Ordery Świętego Stanisława Kawalera, osobicie przed Aktami Ziemskimi Krakowskiemi w Kancelaryi stanowiący (zdrowa będąc na ciele i zmyłkach) czynię iawnie, i dobrowolnie oświadczenie. Jako ja wszelkiego Miałtku tak ruchomego, iako i nieruchomego — po śmierci Ojca meiego W. Konstantego Jankowskiego pozostałego, i na moje prawem Sukcesyji spadac mogącego, na zawsze zrzekam się i tego ani w części, ani w całości partycypować nie chcę, i żadnych cięższych obowiązków śmierci Ojca meiego na Sukcesorów spadających nie przyjmuję, bez względu na cess namysłu prawom dozwolony. Które oświadczenie moje w Kancelaryi publicznej Akto- wey przy asystencyi męża meiego uczynione, w ten u- wadze mieć chcę, iak gdyby przed Aktem Regułu, czyli Powiatu Warszawskiego, w mieysu o portraktacyi uszy- mione było, które ręką moją w sną wraz z Mężem moim w olicznych Regentach aktów tutejszych w księgach ni- nizszych iak należnie, podpisuję: Maryanna z Jankow- skich Tomkowicza, mp. — Josef Tomkowicz Szambelan Dworu dawniej Polkiego, Ordery S. Stanisława Kawalera, iako mąż asystujący Zonié mojej, mp. — Ni- kodem z Rudowa Rudowski Kancelary aktów tutejszych Ziemskich Krakowskich Regent przytęgiy.

Ex libro 19 signato. A. forum notorum Transactionum perpetuarum pagina 795. Numero 592. depromptum et extraditum —

(L.S.) Nicodemus Rudowski. Act. Regess. Colatum per me Carolum Bogacki.

Obwieszczenie do WWch Pofessorow Dobr JW. Ordynata.

Wielmożni Pofessorowie korzystali z okoliczności wo- iennych i pod różnaya pretextem kondycyji kontraktu w wypiscaniu na terminis nie dopełnili — Potrzeba by- ło być tak dobrym iak jest JW. Ordynat Zamoycki, aby dopuścić takiej przewłoki; a przecież znalazli się niektoży, co to sarwet Dobrościsłstwo za złe wzięli, i wzięli się obgadywać kontrakty, przez siebie samych podpisać. Mam honor więc oświadsz takowych WWch Pofessorow, że co się tyca Ewaluacyi Monet, za przy- zyszczeńliwych dla nas okolicznościach powtu ko- zhaney Oweyżny może być zmienions. Albo więc Klu- cze w Polcesyach nieopłaconych trzymane, w Imieniu JW. Ordynata na dobra stłowe odbiorę, albo o kwitow- słozenie z kasy Ordynackiey uprasam. — w Zwierzynicu w kancelaryi Generalney Dobr Państwa Ordynacyi Za- moyckiey, dnia 2 Stycznia 1810.

P. C. Domagłki, Podpułk: W. P. Generalny Rządca i Plenipotant Państwa Ordynacyi Zamoyckiey.

2) Dobra: Czarnylas, Sierszow, Cędrawiec, Sobit- kow, Casplinek, Obręb, i Kisibalkę, chcę sprzedać lub zamieścić. — Leżą one w Powiecie Czerlikim; o 47y mile postowe od Warszawy; na trakcie Lubelskim i w grun- tach dobrych; z obszeremi łąkami i pastwilkami; z roz- zległemi borami i lasami różnego rodzaju, do wszelkich potrzeb i haadlu zdaniem, w których, wiele różnego znajduje się zwierza i pastwa; z dziesięciym łądem i brzegiem Wiły; z Młynami, Cegielnią, i Kościółem Pa- rafialnym własnym; między miastami: Górą, Czerlikiem, Warzą, Groycem, i Piaseczem, wzdaley do 2ch mil w okolo leżącemi; rozległości mające włók Chelmińskich 200. — Ktoby więc życzył się nabyć w ogólnie lub pojedyn- czo wsiami, albo też zamieścić — niemniej zakupić zna- czną partya drzewa, iaczej się udać lub franco zgłosić do W. Adwokata Grochowalskiego, na Długiej ulicy, pod Nrem 550 w Warszawie mieszkającego, od którego, tak- e stanie tych dobr, iako i o naydogodniejszych warun- kach ich nabycia, spełnić się dowie.

Alexy Kosniński.

2) Mam honor donieść Prześwietney Publicznosci, że sam się przeprowadził z Pałacu Olbromskich do Kam- pienicy JPana Bürgera iytuowaney na Końskim Targu pod Nrem 1072; w Magazynie totem znajdujący się Ga- lazteryja naste ujące, rozmaite towary stłowe: iako te Noże etc. Lipskie i Paryskie, Perfumy, Wódka Koloń- ska, Pomada Paryska, Porcelana Paryska i Berlińska, i t. d. Wspomnianie towary przedsią się w ilości więk- szey i mniejszey, za pomierną cenę.

N. S. Brüner.

J'ai l'honneur d'avertir la noblesse et le public, que j'ai changé de domicile, et devant Palais Olbromski, rue de Senat (Sancteur-Strasse) et j'ai mon magasin dans la maison de Mr. Bürger, marché aux chevaux (Pferdemarkt) Nro 1072. Je tiens un tout nouveau, bien assorti et complet magasin de galanteries et d'ouvrages d'acier les outaux etc de Paris, et Leipzig, Parfums, Eau de Cologne, Pomade de Paris et Porcelaine Paris et de Berlin etc. le tout du dernier goût et tout en gros qu'en detail à très bon marché.

N. S. Brüner.

2) Podsię do wiadomości, iż Plenipot ncy wy- dany przez JO. Xięcia Eustachego Sanguszkę W. Sędzi- zmu Korsakowi do popierania i prawy z JOOm i Xiężet- mi Radziwillami, iuz przed kilką miesięcami, przez wrę- czone W. Korsakowi względem tego oanymienia, w mo- cy swey ukaza, a zstym racsona Plenipotencya, iako ża- nego znaczenia od owego cessu nie mająca, wniczym wspomnianego Xięcia Sanguszkę obowiązywać nie mo- że. —

3) Znajdują się na Krakowkim Przedmieściu pod Nrem 415. Pokoje z meblami i bez mebli, z Klepami, śłayniami, Wozowniami, Piwnicami, i wszelkimi wy- godami od każdego czasu do najeścia na roczne kontrak- ty — Zyczący je lobie najeść ma się udać do sarszad- ącego w tymże Domu.

Ślawne Pigułki na wygubienie Szczurów i Myszy dostać można u Pani Krębsowoy, a terazniejszey Magrowey w Kam- pienicy Szubelickich Nro 172 prosto Krzywego kola. Ślók pa- złotych 2. Przy każdym stłoku rozda się informacya wzglę- dem obchodzenia się z temi pigułkami. — Taż Pani Magrowa posiada Ckret wywabienia plem z sukna i jedwabnych lub in- nych jakichkolwiek materyi.